

Γραφείο Συντονιστή Εκπαίδευσης Ν. Αφρικής

Ενημερωτικό δελτίο/Newsletter

Απρίλιος-Μάιος 2021

-Επιμέλεια φυλλαδίου: Δρ. Γεώργιος Βλάχος, Συντονιστής
Εκπαίδευσης

-Διαμόρφωση φυλλαδίου: Νικόλαος Κομματάς,

MA Education, ΠΕ70.

Email επικοινωνίας:

gsvlachos@gmail.com

nkommatas@yahoo.gr

Περιεχόμενα

«ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΤΙΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΑΤΑΙ».....	2
«ΣΥΜΜΕΤΟΣΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΣΑΧΕΤΙ ΣΤΗΝ 1η ΔΙΕΘΝΗ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ «Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΑΛΛΙΩΣ».....	6
ΣΧΟΛΗ ΣΑΧΕΤΙ: ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΩΝ 200 ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.....	10
Σχολή Σαχέτι - Κορωνοϊός - ΚΑΙ Ο ΧΟΡΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ.....	13
Νότιος Αφρική - Ελλάδα! Τόσο μακριά... αλλά και τόσο κοντά!!!.....	16
Τα παραμύθια της ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.....	18
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ / 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2021.....	20
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧ. ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ.....	23
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ.....	25
ΒΑΦΟΥΜΕ ΑΥΓΑ...ΕΛΛΗΝΙΚΑ - ΤΕΓ ΒΑΑΛ Ν. ΑΦΡΙΚΗΣ.....	27
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝ. ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ.....	28
ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΓ SPRINGS - Ν. ΑΦΡΙΚΗΣ.....	30
Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ.....	34
ΕΝΑΡΞΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ "ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΞΩΜΗΣ.....	36
Οδοιπορικό στην Αιθιοπία / On a Coffee Trip in Ethiopia.....	37
Πρωτομαγιά: Ημέρα μνήμης των αγώνων της εργατικής τάξης και υποδοχής της Άνοιξης.....	39
ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΟС- "ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΨΗΦΙΑΚΑ - ΔΙΔΑΣΚΟΥΜΕ ΨΗΦΙΑΚΑ" ΓΙΑ ΤΗΝ Α/ΘΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ Β/ΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.....	44
ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΕΘΙΜΑ ΣΤΟ ΝΤΕΡΜΠΑΝ.....	47
Νηπιαγωγείο Σχολής ΣΑΧΕΤΙ: Πασχαλινές δραστ. στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης δ/λίας.....	48
Η τελευταία σελίδα.....	51

«ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΤΙΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΑΤΑΙ»

Γράφει η Ειρήνη Καρανικόλα, Φιλολόγος, Cultural Administration MSc, Επιμελήτρια Ιστορικού Μουσείου «Διέξοδος»

Η πόλη - σύμβολο της Ελευθερίας τιμήσε τα 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης ενάντια στην Οθωμανική αυτοκρατορία. Με μια σειρά εκδηλώσεων, προσαρμοσμένων στα υγειονομικά πρωτόκολλα που επιβάλλει η πανδημία, η Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου ύμνησε τους Ελεύθερους Πολιορκημένους. Ειδικότερα, οι εκδηλώσεις τιμής και μνήμης της Εξόδου, όπως έχει καθιερωθεί, ξεκινούν από το πατρογονικό σπίτι του Αρχηγού Θανάση Ραζη-Κότσικα, όπου στεγάζεται και λειτουργεί το Ιστορικό Μουσείο "Διέξοδος". Εκεί, στις 10 Απριλίου, παρουσιάστηκε η ψηφιακή έκθεση «**Η Τέχνη υμνεί τον Αγώνα - Η Διέξοδος συντηρεί την μνήμη του**», η οποία μεταδόθηκε στα κοινωνικά δίκτυα, ενώ προβαλλόταν καθημερινά στον εξωτερικό χώρο του μουσείου (<https://cutt.ly/nbciWLP>)

Το Ιστορικό Μουσείο «Διέξοδος», όμως, δεν περιορίστηκε μόνο σε αυτή την επετειακή ψηφιακή έκθεση, αλλά καινοτόμησε για άλλη μια φορά, φέρνοντας πιο κοντά το κοινό με τα μουσειακά εκθέματα - ειδικά αυτή την περίοδο που τα μουσεία παραμένουν κλειστά λόγω της πανδημίας - με την παρουσίαση ιστορικών κειμηλίων σε βιτρίνες στην αγορά της πόλης του Μεσολογγίου. Μια δράση που έλαβε τις καλύτερες εντυπώσεις και, παράλληλα, συνέβαλε στην ενίσχυση της τοπικής αγοράς.

Επίσης, η «Διέξοδος», συμμετέχοντας ενεργά στις Γιορτές Εξόδου 2021, στις 17 Απριλίου, παρουσίασε την **υπαίθρια έκθεση graffiti του Γιώργου Παπαγεωργίου στον εξωτερικό χώρο του Ιστορικού Μουσείου**. Η έκθεση λόγω των περιορισμών της πανδημίας δεν ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί στον εσωτερικό χώρο του Μουσείου, όπως είχε προγραμματιστεί, αλλά "έντυσε" εξωτερικά την "Διέξοδο". Ως εκ τούτου, δόθηκε η δυνατότητα σε όλους να την απολαύσουν, να φωτογραφηθούν και να ταξιδέψουν στην ιστορία μέσα από την τέχνη του graffiti. (<https://cutt.ly/3bcpJhU>)

Μια ακόμη παραγωγή του Πολιτιστικού Οργανισμού «Διέξοδος» σε συνεργασία με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου, στο πλαίσιο των εορτασμών για τα διακόσια χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης, αποτέλεσε η **ταινία - ντοκιμαντέρ με τον τίτλο: «Το Μεσολόγγι της Ιστορίας & του Πνεύματος»**, η οποία προβλήθηκε από πολλά τηλεοπτικά κανάλια της χώρας. Το σενάριο βασίστηκε στο ομώνυμο δοκίμιο της Μεσολογγίτισσας πεζογράφου Ακακίας Κορδόση, το οποίο περιγράφει όλη την εξελικτική πορεία του Μεσολογγίου από την πρώτη εμφάνισή του τον 14ο αιώνα ως καταφύγιο Δαλματών κουρσάρων και ψαράδικος οικισμός έως την μετεξέλιξή του σε ναυτική πόλη και εμπορικό εξαγωγικό κέντρο. Στη συνέχεια, αναφέρεται στον 18ο αιώνα κατά τη διάρκεια του οποίου δημιούργησε τον μεγαλύτερο στόλο της χώρας και συνεχίζει με την ιδιαίτερη πνευματική υπόσταση της πόλης. Εξιστορεί την καταστροφή του στα Ορλωφικά και καταλήγει με

την συμμετοχή του στον Αγώνα και την συγκλονιστική Έξοδο, δηλαδή την εθελούσια και προμελετημένη πορεία των Μεσολογγιτών προς τον θάνατο. Αυτών των αγωνιστών που με ύψιστο ψυχικό σθένος υπερασπίστηκαν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και με το πνεύμα τους κατόρθωσαν και νίκησαν την όλη. Γιατί μπορεί μεν το Μεσολόγγι να έπεσε πλην όμως η πτώση του αυτή οδήγησε στην αφύπνιση των φιλελληνικών αισθημάτων της πανευρωπαϊκής κοινότητας, με τελικό αποτέλεσμα το Ναβαρίνο, και κατ'επέκταση στην απελευθέρωση της χώρας.
(<https://cutt.ly/ebsciVW>)

Ακολούθως, στις 18 Απριλίου, η Βυρωνική Εταιρεία Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου, σε συνεργασία με την Ομάδα Φιλαναγνωσίας του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Μεσολογγίου, στο πλαίσιο των Εορτών Εξόδου 2021 και της 13^{ης} Επετείου της «Ημέρας Φιλελληνισμού και Διεθνούς Αλληλεγγύης» - ημέρας θανάτου στο Μεσολόγγι του Άγγλου ποιητή και λαμπρού φιλέλληνα Λόρδου George Gordon Byron (19 Απριλίου 1824)- διοργάνωσε την Εκδήλωση «Εισ το θάνατο του λорδ Μπάυρον» του Διονυσίου Σολωμού, με την παραγωγή βίντεο.
(<https://cutt.ly/lbcshTa>)

Μπορεί, βέβαια, η πανδημία να μην επέτρεψε την πραγματοποίηση της καθιερωμένης, κάθε Τετάρτη πριν των Βαΐων, "ΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ", όμως οι εμπνευστές της ημέρα μνήμης στον σεμνό και γενναίο Αρχηγό των εντόπιων αρμάτων, Θανάση Ραζη-Κότσικα, Σύλλογος «Φίλοι της Μουσικής-Διονύσιος Σολωμός» και Πολιτιστικός Οργανισμός «Διέξοδος» με τη συμβολή του Ομίλου Ιστορικής Φορεσιάς & Οπλισμού «Ο Λιάρος», κατέθεσαν το στεφάνι τους στην προτομή του Αθανασίου Ραζη-Κότσικα μέσα στον Κήπο των Ηρώων.

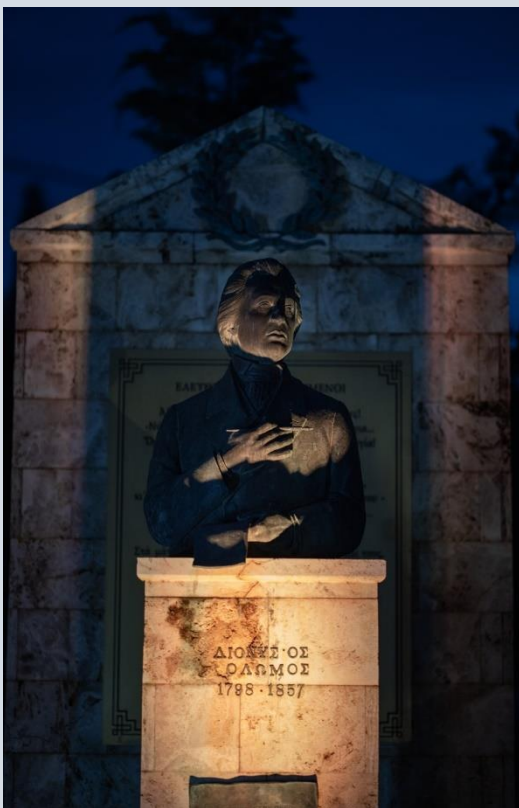
Οι εκδηλώσεις τιμής και μνήμης συνεχίστηκαν με τον Μουσικό Όμιλο Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου «Ιωσήφ Ρωγών» να παρουσιάζει την μουσική παράσταση «Μουσική Πινακοθήκη του 1821», με κύριο στόχο να ζωντανέψουν μουσικολογικά οι πίνακες που έχουν φιλοτεχνηθεί με θέμα την Ελληνική Επανάσταση αλλά και τις πολιορκίες του Μεσολογγίου. Η μουσική παράσταση προβλήθηκε βιντεοσκοπημένη, για να αποφευχθεί ο συνωστισμός, στην κεντρική πλατεία Μάρκου Μπότσαρη στο Μεσολόγγι, με την

υποστήριξη της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος και τη συνεργασία του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου. (<https://youtu.be/VM-xo4nu94A>)

Οι ημέρες μνήμης των Ελεύθερων Πολιορκημένων είναι συλλογική υπόθεση για τους Μεσολογγίτες, με την ενεργό συμμετοχή μικρών και μεγάλων, ακόμη και σε αυτή την περίοδο της υγειονομικής κρίσης με τους περιορισμούς που επιβάλλει. Ωστόσο, με «Αρετήν και τόλμην...» το 2^ο Γυμνάσιο Μεσολογγίου και η πρωτοβουλία «Messolonghi by Locals» τιμήσαν την επέτειο για τα 200 χρόνια από τη έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης μέσα από την παραγωγή μιας ταινίας μικρού μήκους. (https://youtu.be/uL0EMX_9qLM)

Στη συνέχεια, τη σκυτάλη πήραν η Ομάδα Φιλιανγνωσίας του 2^{ου} Λυκείου Μεσολογγίου με την παραγωγή ταινίας μικρού μήκους με τίτλο «Μυστικό μνημόσυνο τελώ...». Όπως αναφέρουν τα μέλη της ομάδας:

«Εκεί, στο σπίτι του εκλεγμένου αρχηγού των Υπερασπιστών της Λευτεριάς, του Ραζή-Κότσικα. Περικυκλώσαμε νοερά τον Ιερό Τόπο... Πώς να μιλήσουμε για κάτι που μόνο το αίμα στάθηκε άξιο να το καταγράψει στην Ιστορία; Πώς να στήσουμε το φράχτη του Μισολογγιού που πίσω του κυμάτισε η άγια τρέλα των γραικών; Κλίναμε το γόνο... Καταθέσαμε τη Σιωπή μας ως φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης. Δώσαμε την υπόσχεση να φτιάξουμε το δικό μας “φράχτη” με τη φοβερή πνοή της Ανθρώπινης Ψυχής». (<https://youtu.be/E26w2ecaS9E>)

«Να ζη το Μεσολόγγι» ήταν το μήνυμα που εξέπεμψε η πρωτοβουλία «Messolonghi by Locals», τονίζοντας ότι οι δράσεις μας θα πρέπει να είναι καθημερινές. (<https://youtu.be/do-kXI9lBvA>)

Οι Εορτές Εξόδου αποτελούν το διαμάντι στο στέμμα του Μεσολογγίου. Κάθε χρόνο η απόδοση φόρου τιμής στους Ελεύθερους πολιορκημένους αποτελεί ιερό καθήκον της Ιερής Πόλης και δεν θα μπορούσε να λείπει η συμμετοχή του Συμβουλίου Κοινότητας του Μεσολογγίου. Έτσι, δημιουργήθηκε

το βίντεο που απευθύνεται σε κάθε άνθρωπο που θα ήθελε να είναι στην Ιερή Πόλη του

Μεσολογγίου και οι υγειονομικοί περιορισμοί τον κράτησαν μακριά.
(https://youtu.be/s_rR50Wv9-U)

Τέλος, η πρωτοβουλία «Messolonghim» θέλοντας να τιμήσει τις γυναίκες της Εξόδου, που με γενναιότητα και αυτοθυσία, καταπατώντας κάθε μητρικό και ανθρώπινο ένστικτο οδηγήθηκαν στην μόνη επιλογή, στο δρόμο προς την ελευθερία, δημιούργησε το δικό της βίντεο-αφιέρωμα.
(<https://youtu.be/UTHAzNGSDog>)

Αποκορύφωμα των Εορτών Εξόδου αποτελεί, κάθε χρόνο, **αναπαράσταση της Ανατίναξης του Δημογέροντα Χρήστου Καψάλη, το βράδυ του Σαββάτου του Λαζάρου**. Σε μια κατανυκτική και γεμάτη συμβολισμούς τελετή, στη συγκινησιακή ατμόσφαιρα που περιβάλλει τον Κήπο των Ηρώων, παρά τις δυσκολίες και τους περιορισμούς που θέτει η πανδημία, μεταφερθήκαμε και φέτος πίσω στο χρόνο στη συνταρακτική νύχτα της Εξόδου.

Την Κυριακή των Βαΐων, παρουσία της Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, Κατερίνας Σακελλαροπούλου, κυβερνητικών στελεχών και της Προέδρου της Επιτροπής «Ελλάδα 2021» Γιάννας Αγγελοπούλου, τιμήσαμε τους ένδοξους προγόνους μας και αναλογιστήκαμε τη γενναία συλλογική θυσία που πραγματοποίησαν, τη σημασία των χωμάτων που πατούμε, των αξιών που αντιπροσωπεύουμε και που με ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να διαφυλάξουμε για τις επόμενες γενιές. (<https://youtu.be/luOjMddk-LA>)

«ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΣΑΧΕΤΙ ΣΤΗΝ 1η ΔΙΕΘΝΗ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ «Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΑΛΛΙΩΣ»

Γράφει η εκπαιδευτικός του σχολείου κ. Ελένη Γρηγορίου

Στις 15 και 16 Απριλίου διοργανώθηκε διαδικτυακά η “1η Διεθνής Μαθητική Συνάντηση Λογοτεχνίας” υπό την αιγίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινούπολης με διοργανωτές το Ζωγράφειο Λύκειο της Κωνσταντινούπολης και τα εκπαιδευτήρια Μαντουλίδη στη Θεσσαλονίκη.

Στη συνάντηση αυτή συμμετείχαν με τρόπο ουσιαστικό και αποτελεσματικό οι μαθητές της Σχολής ΣΑΧΕΤΙ: Ανδριανός Μαστροκόλιας, Άγγελος Χουβαρδάς και Χάνα Χιλ από την Β' Λυκείου και Βασιλική Παλιεράκη από την Α' Λυκείου.

Οι παραπάνω μαθητές έλαβαν μέρος σε διαφορετικές συζητήσεις πάνω σε καίρια, σύγχρονα θέματα που αφορούν στη διδασκαλία της λογοτεχνίας στο Λύκειο σήμερα. Η σκληρή προετοιμασία, οι καινοτόμες ιδέες και η ευχέρεια λόγου, τους έκαναν να ξεχωρίσουν ανάμεσα σε μαθητές που συμμετείχαν από σχολεία της Ελλάδας, της Κύπρου και της Αμερικής. Εκ μέρους των καθηγητριών που προετοίμασαν τους μαθητές, ένα μεγάλο μπράβο και θερμά συγχαρητήρια για την εξαιρετική απόδοσή τους.

Είμαστε όλοι περήφανοι για εσάς. Ελένη Γρηγορίου και Δώρα Παλιεράκη.

Ακολουθεί απόσπασμα από το δελτίο τύπου των εκπαιδευτηρίων Ζωγράφειο και Μαντουλίδη

Πρώτος κύκλος συζητήσεων...

15 Απριλίου

«Απ' τες εννιά» όπως θα έλεγε και ο Κ.Π. Καβάφης ξεκίνησε διαδικτυακά η 1η Διεθνής Μαθητική Συνάντηση Λογοτεχνίας με τον ευφάνταστο τίτλο «Η λογοτεχνία αλλιώς», όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο κ. Κώστας Γιαβής, η οποία συνδιοργανώνεται από τα

Εκπαιδευτήρια Ε. Μαντουλίδη και το Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης στις 15 και 16 Απριλίου και τελεί υπό την αιγίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου

Μαθητές, καθηγητές της δευτεροβάθμιας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και λογοτέχνες είχαν την ευκαιρία να ανταλλάξουν σκέψεις, ερωτήσεις και προβληματισμούς σχετικά με τη διδασκαλία της λογοτεχνίας σήμερα αλλά και τη σχέση της με τη νέα γενιά.

Την έναρξη των εργασιών της Συνάντησης κήρυξε η ΑΘΠ ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαίος.

Σ' αυτό το link μπορείτε να παρακολουθήσετε τον χαιρετισμό Του.
<https://youtu.be/6YyNtEJJBvqU>

Στην πρώτη συνεδρία «Η διδασκαλία της λογοτεχνίας στο Λύκειο σήμερα» η μαθήτρια Χριστίνα Τσακλόγλου τόνισε την ανάγκη να στραφεί η διδασκαλία και σε πιο «φωτεινά» κείμενα, ενώ ο κ. Σπύρος Κιοσσές έκανε λόγο για την αναγκαιότητα μιας πιο ελεύθερης επιλογής κειμένων, έξω από τα σχολικά συγγράμματα, άποψη που υιοθετήθηκε από πολλούς μαθητές που τόνισαν τα «δικαιώματά» τους σ' αυτή την

επιλογή. Στη συνέχεια έγινε λόγος για «Το ιδανικό μάθημα λογοτεχνίας - Προτάσεις για τη διδασκαλία και την ανάγνωση».

Σ αυτό το link μπορείτε να παρακολουθήσετε την 1η Συνεδρία: https://youtu.be/nKD-C_7hcx0

Η κ. Βενετία Αποστολίδου αναφέρθηκε στην ευρύτερη προσέγγιση της λογοτεχνίας πέρα από την τάξη, ενώ ιδιαίτερα εντόπιση έκανε και η τοποθέτηση της μαθήτριας Έλενας Αγουρίδου για μια πιο σύγχρονη προσέγγιση μέσω της δραματοποίησης ακόμα και στις μεγαλύτερες τάξεις του Λυκείου, στην δεύτερη συνεδρία με τίτλο: «Το ιδανικό μάθημα λογοτεχνίας - Προτάσεις για τη διδασκαλία και την ανάγνωση». Πολύς λόγος έγινε, επίσης, για τον δάσκαλο της λογοτεχνίας που καλείται σήμερα να υποδυθεί διάφορους ρόλους... από ηθοποιός, όπως είπε η μαθήτρια Κωνσταντίνα Γιαννοπούλου, μέχρι και σκηνοθέτης, όπως πρόσθεσε ο κ. Κώστας Ακριβός.

Εδώ μπορείτε να παρακολουθήσετε την 2η Συνεδρία: <https://youtu.be/w5DWPgY4ML4>

Τη σκυτάλη πήρε η συνεδρία με τον τίτλο «Διδάσκεται η ποίηση;», όπου οι μαθητές αναφέρθηκαν στη σπουδαιότητα της ποίησης σε εποχές αντιποικτικές και στις δυσκολίες της διδασκαλίας της, ενώ δεν δίστασαν να διαβάσουν ποιήματα κυρίως του Γιάννη Ρίτσου και του Γιώργου Σεφέρη, αλλά και να τραγουδήσουν με φρεσκάδα και χάρη ακόμη και ποίημα του Κωστή Παλαμά! Συμμετείχαν: Ευτυχία Παναγιώτου, Ποιήτρια, Sadahzinia (Γιολάντα Τσιαμποκάλου), Στιχουργός, Συγγραφέας, Άσπα Χασιώτη, Δρ. Φιλολογίας, Γενική Διευθύντρια Εκπαιδευτηρίων Ε. Μαντουλίδη, Γιώργος Χουλιάρης

Σ αυτό το link μπορείτε να παρακολουθήσετε την 3η Συνεδρία: <https://youtu.be/qZTk864Qdi0>

Μετά το μικρό διάλειμμα, ακολούθησε η συνεδρία με τον τίτλο «Ο ρόλος του αναγνώστη, ο ρόλος του συγγραφέα, ο ρόλος του δασκάλου της λογοτεχνίας», στην οποία η κ. Λίλα Κονομάρα επισήμανε ότι η απόφαση να γίνεις συγγραφέας πρέπει να πηγάζει από μεγάλη θέληση, καθώς δεν μπορεί κανείς σήμερα να βιοποριστεί από τη συγγραφική εργασία, ενώ ο κ. Γιώργος Αντρειωμένος εστίασε στη συμβολή της τεχνολογίας στο μάθημα της λογοτεχνίας και τη διασύνδεση του μαθήματος με άλλα γνωστικά αντικείμενα για μια πιο ελκυστική προσέγγιση για μαθητές και καθηγητές.

Σ αυτό το link μπορείτε να παρακολουθήσετε την 4η Συνεδρία: https://youtu.be/_Ni_3uKVMnA

Η πρώτη μέρα έκλεισε με τη συζήτηση που στηρίχτηκε στο ερώτημα «Δημιουργική γραφή ή έκθεση;», στην οποία οι μαθητές επικεντρώθηκαν κυρίως στον βαθμοθηρικό και χρησιμοθηρικό χαρακτήρα του μαθήματος της έκθεσης και τόνισαν την ελευθερία σκέψης που διέπει τη δημιουργική γραφή και την ανάγκη ένταξής της στο ωρολόγιο πρόγραμμα του σχολείου, ενώ η κ. Σοφία Νικολαΐδου έκανε λόγο για το ψυχωφελές της δημιουργικής γραφής σε ένα «κλειστό» εκπαιδευτικό σύστημα, όπως το ελληνικό. Από την πλευρά του ο κ. Κώστας Αγγελάκος τόνισε ότι όλο και περισσότερο το τελευταίο διάστημα οι δύο πλευρές, μετά τις αλλαγές στο μάθημα, συγκλίνουν και δεν υπάρχουν μανιχαϊστικές λογικές.

Σ αυτό το link μπορείτε να παρακολουθήσετε την 4η Συνεδρία: <https://youtu.be/fTfLH1Vjs-s>

Συνεχίζεται την Παρασκευή 16 Απριλίου

... με τις ενδιαφέρουσες ενότητες τις οποίες μπορεί να την παρακολουθήσει όποιος επιθυμεί από: <https://www.livemedia.gr/logoallios21>

Λίγα λόγια για την διοργάνωση

Η 1η Διεθνής Μαθητική Συνάντηση Λογοτεχνίας στοχεύει να αποτελέσει μία πρόταση διδασκαλίας και προσέγγισης της λογοτεχνίας αλλά και να συνδράμει στη διατήρηση της επαφής, της επικοινωνίας, της ανταλλαγής απόψεων, της δημιουργικής συνεργασίας μαθητών και εκπαιδευτικών με εκλεκτούς εκπροσώπους των γραμμάτων και των τεχνών.

Μέσα από την Συνάντηση θα δοθεί βήμα στους μαθητές να εκφράσουν τις απόψεις τους και τις προτάσεις τους. Να μιλήσουν ελεύθερα για αυτά που τους προβληματίζουν αλλά και για αυτά που επιθυμούν. Για αυτά που σκέφτονται, αλλά εύκολα λόγια δεν γίνονται, για ό,τι καταληστεύει το όνειρά τους και θολώνει τον μακρινό ορίζοντα της σκέψης τους. Στην φετινή, πρώτη διοργάνωση συμμετέχουν 170 μαθητές από 22 σχολεία της Ελλάδας, της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου, της Λευκωσίας, της Νέας Υόρκης και του Γιοχάνεσμπουργκ, 46 εκπαιδευτικοί και 50 εκλεκτοί εκπροσώπων των γραμμάτων και των τεχνών.

Λόγω της πανδημίας δεν στάθηκε δυνατό να πραγματοποιηθεί το 8ο Διεθνές Μαθητικό Συνέδριο Λογοτεχνίας με θέμα: «Γιάννης Ρίτσος. Ο ποιητής της Ρωμοσύνης» την Άνοιξη του 2020. Είχαν προηγηθεί επτά διοργανώσεις για τον Α. Παπαδιαμάντη (2012), τον Κ. Π. Καβάφη (2013), τον Γ. Σεφέρη (2014), τον Γ. Βιζυηνό (2015) και τον Ο. Ελύτη (2016), Θεοτοκά (2018), Σαμαράκη (2019) στις οποίες συμμετείχαν ανά διοργάνωση 300 μαθητές και εκπαιδευτικοί από σχολεία της Ελλάδας, της Λευκωσίας, της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου, της Κωνσταντινούπολης και της Ίμβρου, της Ν. Υόρκης καθώς και εκλεκτών εκπροσώπων των γραμμάτων και των τεχνών.

Για τον λόγο αυτό οι διοργανωτές αποφάσισαν να κρατήσουν την επαφή έστω διαδικτυακά και να πραγματοποιήσουν την 1η Διεθνή Μαθητική Συνάντηση Λογοτεχνίας μέχρι να συναντηθούν πάλι ένα χρόνο μετά, την Άνοιξη του 2022, στην Πόλη. Εξάλλου και το Διεθνές Μαθητικό Συνέδριο Λογοτεχνίας, που πραγματοποιείται με επιτυχία από το 2012 αποτελεί μια πρόταση διδασκαλίας και προώθησης της λογοτεχνίας, μια πρόταση καινοτόμα, ευφάνταστη και πρωτοποριακή.

Τα 22 σχολεία που συμμετέχουν

2ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ - ΣΧΟΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ, 3ο ΓΕΛ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ, ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ Α.Ε., ΓΥΜΝΑΣΙΟ -

ΛΥΚΕΙΟ ΙΜΒΡΟΥ, ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΙΒΑΔΟΧΩΡΙΟΥ ΔΗΜΝΟΥ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΑΥΤΟΥΛΕΑ - ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΥ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΓΕΙΤΟΝΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ Ε. ΜΑΝΤΟΥΛΙΔΗ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ Ν. ΜΠΑΚΟΠΙΑΝΝΗ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΣΤΟΡΙΑ ΝΥ, ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ «JEANNE D' ARC», ΖΩΓΡΑΦΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ, ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΕΙΟΝ, ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ, ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ, ΛΥΚΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΒΟΛΟΥ, ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ, ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ, ST. CATHERINE' S BRITISH SCHOOL, ΣΧΟΛΗ ΣΑΧΕΤΙ ΓΙΟΧΑΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ

Χορηγοί Επικοινωνίας

ΕΡΤ, ΑΠΕ, ΕΘΝΟΣ.GR, ATHENS VOICE, ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, FREE SUNDAY, ΠΑΡΑΛΛΑΞΗ, ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ, ΝΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑ, TV 100, FM 100, STATUS FM, LIVEMEDIA., GR TIMES, ΤΥΡΟΣΤΗΣ.GR, ΜΑΚΤΗΣ.GR, ΠΟΛΙΤΗΣ, ΑΝΑΤΟΛΗ, ΗΧΩ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνείτε με τη Δρ. Άσπα Χασιώτη, που έχει την ευθύνη της Συνάντησης, Γενική Διευθύντρια των Εκπαιδευτηρίων Ε. Μαντουλίδη, (ahasioti@mandoulides.edu.gr, τηλ. 6945263523).

ΣΧΟΛΗ ΣΑΧΕΤΙ: ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΩΝ 200 ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

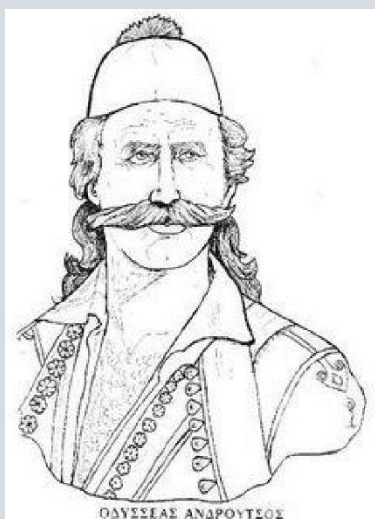
Γράφει: Ο εκπαιδευτικός του Ελληνικού Τμήματος, κ. Δημοσθένης Αξίος

Σημαντικές και πολύ αξιόλογες ήταν οι δραστηριότητες με τις οποίες ασχολήθηκαν οι μαθητές όλων των τάξεων του Δημοτικού κατά τις ώρες των Ελληνικών την τελευταία εβδομάδα πριν τις διακοπές για το Ορθόδοξο Πάσχα.

Με την καθοδήγηση των Ελλήνων εκπαιδευτικών τους, οι μαθητές έμαθαν, δημιούργησαν και συγχρόνως τίμησαν την επέτειο των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821.

Τα αντικείμενα με τα οποία ασχολήθηκαν οι μαθητές επιμερίστηκαν ανά τάξη:

Οι μαθητές της Α' τάξης ήρθαν σε επαφή και χρωμάτισαν εικόνες με αναφορά στη Ελληνική Επανάσταση και κατόπιν δημιούργησαν όμορφες συνθέσεις (κολάζ).

Η Β' τάξη ασχολήθηκε αποκλειστικά με τους ήρωες του 1821 δημιουργώντας πολύ όμορφες ομαδικές αφίσες **και η Γ' τάξη** με την Ελληνική σημαία, την δημιουργία της, την πορεία στο χρόνο, την εξέλιξή της και τα διάφορα ιστορικά είδη των σημαιών. Στο τέλος της δραστηριότητας έγραψαν και ένα μικρό κείμενο για την «αγάπη και το θαυμασμό τους προς την σημαία».

Οι μαθητές της Δ' τάξης έμαθαν, σχεδίασαν και χρωμάτισαν σχεδόν όλες τις Ελληνικές Παραδοσιακές στολές εκείνης της περιόδου. Επίσης στην μεγάλη αυλή οι μαθητές συναντήθηκαν με άλλους μαθητές και με εκπαιδευτικούς τους, οι οποίοι ήταν ντυμένοι παραδοσιακά με Ελληνικές Παραδοσιακές στολές. Αφού άκουσαν την προέλευση και διάφορα άλλα στοιχεία για την κάθε στολή, στο τέλος χόρεψαν όλοι μαζί Ελληνικούς Παραδοσιακούς Χορούς!

Οι μαθητές της Ε' τάξης δραστηριοποιήθηκαν ερευνώντας το ρόλο των Ηρώων στην Επανάσταση, οι δε της **ΣΤ' τάξης** με σχετική έρευνα ήρθαν σε επαφή με τα σπουδαιότερα γεγονότα κατά τον πρώτο χρόνο της Επανάστασης. Τέλος, **οι μαθητές της Ζ' τάξης** ως πιο μεγάλοι ασχολήθηκαν με το ερώτημα:

Γιατί είναι τόσο σημαντική η ελευθερία για ένα άτομο; Γιατί οι Έλληνες επέλεξαν να πολεμήσουν αντί να παραμείνουν σκλάβοι;

Δραστηριότητα από το Νηπιαγωγείο του ΣΑΧΕΤΙ

Ένα ταξίδι φιλίας αρχίζει...

Οι μαθητές/τριες του νηπιαγωγείου της Σχολής Σαχέτι (επίπεδο Αθηνά) πραγματοποίησαν την πρώτη τους διαδικτυακή συνάντηση με τους μαθητές του νηπιαγωγείου των «Εκπαιδευτηρίων Δούκας» στην Ελλάδα, στο πλαίσιο του εορτασμού των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821. Τα παιδιά και των δύο

σχολείων αφού συστήθηκαν απήγγειλαν ποιήματα για τους ήρωες του 1821. Η γιορτή τελείωσε με την προβολή βίντεο με ζωγραφιές των παιδιών και από τα δύο σχολεία εμπνευσμένες από την ανάγνωση της ιστορίας «Τα Ελληνάκια» της Ευγενίας Φακίνου.

Τη συνάντηση παρακολούθησαν και χαιρέτησαν η κα Τόνια Παπαζογλου, διευθύντρια Ελληνικών Σπουδών στη Σχολή Σαχέτι, η κα Άντζελα Μπάκλεϊ διευθύντρια του Νηπιαγωγείου και Παιδικού Σταθμού στη Σχολή Σαχέτι, η κα κυρία Ντενίς Όλντφιλντ, υπεύθυνη για τη μεγάλη τάξη του Νηπιαγωγείου, η κα Ελένη Δούκα, καθηγήτρια Αγγλικών στα «Εκπαιδευτήρια Δούκας», η κα Ράνια Κωστελέτου, διευθύντρια του νηπιαγωγείου στα «Εκπαιδευτήρια Δούκας», και οι κυρίες Ελένη Δημητρίου και Παναγιώτα Κουτρούλη, νηπιαγωγοί στα «Εκπαιδευτήρια Δούκας».

Στέλλα Καραγιάννη, Υποδιευθύντρια Νηπιαγωγείου και Παιδικού Σταθμού Σχολής Σαχέτι (Τμήμα Ελληνικών Σπουδών)

Δραστηριότητα Δ' τάξης - Γράφει η εκπαιδευτικός, κα Διονυσία Νικολοπούλου

Οι μαθητές της Δ' Δημοτικού ασχολήθηκαν με την ενδυμασία των αγωνιστών στον πόλεμο της Ανεξαρτησίας του 1821. Οι εκπαιδευτικοί της Δ' τάξης ντύθηκαν με παραδοσιακές στολές από διαφορετικές περιοχές της Ελλάδας και της Κύπρου και βγήκαν με τα παιδιά στον προαύλιο χώρο του σχολείου. Εκεί, σε συνεργασία με τους δασκάλους του χορού, οι εκπαιδευτικοί έδειξαν στους μαθητές διάφορες παραδοσιακές στολές, με τις οποίες παρουσιάζονται οι ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί στις εθνικές επετείους και τις εκάστοτε εορταστικές εκδηλώσεις της σχολής.

Οι μαθητές έμαθαν για την παραδοσιακή φορεσιά των αντρών στην Ηπειρωτική Ελλάδα -σήμερα η στολή των Ευζώνων στην προεδρική φρουρά. Χαρακτηριστικό ένδυμα της φορεσιάς αυτής αποτελεί η φουστανέλα, με τις 400 πιέτες, σύμβολο των 400 χρόνων

σκλαβιάς από τους Τούρκους. Είδαν τα μυτερά κόκκινα τσαρούχια με την μεγάλη μαύρη φούντα τους. Έμαθαν επίσης για την βράκα, χαρακτηριστικό ένδυμα που επικρατούσε στα νησιά, τα ζωνάρια, τα οποία χρησίμευαν ως θήκες καθώς και το κόκκινο φέσι που φόραγαν οι άντρες στο κεφάλι. Οι μαθητές γνώρισαν και κάποιες γυναικείες ενδυμασίες, τα χρυσοκέντητα γιλέκα, τις πολύχρωμες ποδιές, τις μεγάλες μαντήλες που συνήθιζαν να φορούν οι γυναίκες στο κεφάλι. Εντυπωσιάστηκαν από τις αλυσίδες με τα χρυσά νομίσματα που φορούσαν οι караγκούνες στο μέτωπο και το στήθος, καθώς και από το ξεχωριστό κερκυραϊκό στεφάνι μαλλιών πλεγμένο με κόκκινη κορδέλα και φτιαγμένο με εντυπωσιακά λουλούδια και μικρά

στολίδια ευημερίας για να συνοδεύουν το κορίτσι σε μια ζωή γεμάτη χαρές.

Η παρουσίαση έληξε σαν μια γιορτή, με τους εκπαιδευτικούς να χορεύουν έναν καλαματιανό χορό στον οποίο σύντομα πήραν μέρος και οι μικροί ήρωες της Δ' δημοτικού, οι οποίοι χόρεψαν και διασκέδασαν με την καρδιά τους.

Να σημειώσουμε ότι με την ευκαιρία των 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση οι μαθητές όλων των βαθμίδων της Σχολής θα πραγματοποιούν δραστηριότητες καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Σχολή Σαχέτι – Κορωνοϊός – ΚΑΙ Ο ΧΟΡΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Γράφει η εκπαιδευτικός Φυσικής Αγωγής της Σχολής Σαχέτι κ. Χριστίνα Μάτση

Ο άνθρωπος από τη γέννησή του έχει μια έμφυτη τάση για την κίνηση. Έτσι από τα πρώτα χρόνια της ζωής του ο χορός και η άθληση αποτελούν δύο από τα σημαντικότερα στοιχεία στην εξέλιξη του. Ο χορός είναι από τους αρχαιότερους τρόπους έκφρασης και επικοινωνίας με τους συνανθρώπους του και μέσα από τη μελωδία του και το ρυθμό ο άνθρωπος αισθάνεται ικανοποίηση γιατί μπορεί να εκφράζεται ελεύθερα.

Ο χορός αποτελείται από τρία μέρη:

- την κίνηση που είναι τα βήματα
- το μέλος που είναι η μουσική
- το λόγο που είναι το τραγούδι

Ο χορός λοιπόν είναι το τρίπτυχο που μέσα στο πέρασμα των αιώνων μεταφέρει και μέρος της εθνικής μας ταυτότητας από γενιά σε γενιά. **Μέσα σ' αυτόν θα βρούμε στοιχεία από τις ρίζες της φυλής μας, την ιστορία μας, θα γνωρίσουμε τον ίδιο τον εαυτό μας.** Το τρίπτυχο αυτό με την επίδραση και τη δύναμη που κλείνει μέσα του διαδραματίζει σπουδαιότατο ρόλο στη ζωή ενός λαού. Για αιώνες ήταν το μόνο μέσο έκφρασης και επικοινωνίας. Υπήρξε το μόνο μέσο, ο μοναδικός τρόπος θα μπορούσαμε να πούμε, με τον οποίο ο λαός μας αντιμετώπισε τους πολλούς κινδύνους και συνέβαλε σημαντικά στη διατήρηση της Εθνικής και Πολιτιστικής του κληρονομιάς. Σε όλες τις εκδηλώσεις του λαού μας ήταν το μέσο εκείνο που του έδινε την ευκαιρία να εκφράσει ένα μεγάλο φάσμα συναισθημάτων που βοηθάει στην εκτόνωση, στην ηρεμία και την ψυχική ισορροπία. Πρέπει λοιπόν να διαφυλάξουμε, να καλλιεργήσουμε και να μεταδώσουμε όσο μπορούμε στη νέα γενιά τον χορό, το τραγούδι και τη μουσική γιατί έχει όλα εκείνα τα στοιχεία που συνδέουν το παρόν με το παρελθόν και όλους εμάς με τους προγόνους μας.

Έχοντας όλα τα παραπάνω υπόψη είναι προφανές ότι η Σχολή Σαχέτι δεν θα μπορούσε να μην συμπεριλάβει τη διδασκαλία των παραδοσιακών χορών στο Ελληνικό Πρόγραμμα Σπουδών του, το οποίο συμπεριλαμβάνει τα μαθήματα της Γλώσσας, της Ιστορίας, του Πολιτισμού, του Ελληνικού Κλασικού Χορού και της Ορθόδοξης Ελληνικής Παράδοσης. Αξίζει να αναφερθεί, ότι τα Ελληνικά είναι υποχρεωτικό μάθημα για όλους τους μαθητές, Ελληνόπουλα και μη, σύμφωνα με το καταστατικό ίδρυσης του σχολείου.

Η διδασκαλία των χορών γίνεται διαθεματικά και αποτελεί στοιχείο προέκτασης του μαθήματος της Γλώσσας και της Ιστορίας. Για να έχουμε λοιπόν τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα, για να γίνουν ευκολότερα και γρηγορότερα βίωμα των μαθητών και για να παραμείνουν σαν μια ευχάριστη γνώση και ικανότητα τους αρχίζουμε τη διδασκαλία με αναφορά (θεωρητική και οπτικοακουστική) σε κάποια ιστορικά στοιχεία του εκάστοτε χορού σε

σχέση με τον τόπο καταγωγής, τη μουσική, το κοινωνικό του πλαίσιο καθώς και την ιδιαίτερη φορεσιά του. Στη συνέχεια ακολουθεί η διδασκαλία των χορευτικών βημάτων με διαβάθμιση δυσκολίας από το απλό στο δύσκολο έτσι ώστε με την απλοποίηση και την επανάληψη να γίνουν κατανοητά και να αφομοιωθούν από τους μαθητές. Οι μαθητικές χορευτικές ομάδες παρουσιάζονται, όχι μόνο στις εκδηλώσεις και στις γιορτές του σχολείου, αλλά και της ευρύτερης Ελληνικής παροικίας, ντυμένες με παραδοσιακές φορεσιές από το βεσιτάριο του σχολείου το οποίο διαθέτει μεγάλη ποικιλία.

Ο χορός διδάσκεται στο ακαδημαϊκό πρόγραμμα του σχολείου υποχρεωτικά για όλους τους μαθητές του Δημοτικού και του Γυμνασίου. Είναι επίσης μάθημα επιλογής για τους μαθητές από την πρώτη Δημοτικού μέχρι την Δευτέρα Λυκείου.

Ο σκοπός του μαθήματος είναι κυρίως η συνέχεια της Ελληνικής χορευτικής παράδοσης, αλλά και η καλλιέργεια του ρυθμού, η ψυχική καλλιέργεια και η δημιουργία νέων ενδιαφερόντων.

Στο αναλυτικό πρόγραμμα των παραδοσιακών χορών περιλαμβάνονται χοροί από όλη την Ελλάδα, με βασικό κριτήριο επιλογής εκτός από την κάλυψη όλων των γεωγραφικών διαμερισμάτων της χώρας, το κοινωνικό. Επιλέχτηκαν κυρίως χοροί που χορεύονται στις γιορτές και άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις.

Εμείς οι εκπαιδευτικοί των Ελληνικών παραδοσιακών χορών της Σχολής, όπως και το υπόλοιπο εκπαιδευτικό προσωπικό, ακόμα και τον δύσκολο καιρό του εγκλεισμού λόγω του κορωνοϊού δεν μέναμε άπραγοι. Αντίθετα προσπαθήσαμε και εργαστήκαμε με θέληση και όρεξη ώστε και χωρίς να είμαστε στον φυσικό μας χώρο, το σχολείο μας, μέσα από βίντεο και με την χρήσιμη βοήθεια της τεχνολογίας συνεχίσαμε απρόσκοπτα τα μαθήματα των παραδοσιακών χορών. Με αυτό τον τρόπο διατηρήσαμε την επαφή με τους μαθητές μας και αυτοί παράλληλα είχαν τη δυνατότητα να εξασκούνται, να βελτιώνονται αλλά και να διασκεδάζουν.

Παρακάτω παρουσιάζουμε ένα μικρό δείγμα της δουλειάς μας (διδασκαλία εξ αποστάσεως), δύο βίντεο με δειγματική διδασκαλία δύο χορών από τα Δωδεκάνησα. Τον ΙΣΣΟ που αποτελεί έναν γνήσιο Καλύμνιο χορό που χορεύεται σε όλα τα Δωδεκάνησα με διαφορετικό χρώμα και είναι ένας στρωτός χορός χωρίς πηδήματα (γι' αυτό ονομάζεται ΙΣΣΟΣ) και χορεύεται με σταυρωτή λαβή.

Ο δεύτερος χορός είναι ο ΠΗΔΗΧΤΟΣ ΡΟΔΟΥ. Χορεύεται με λαβή από τις παλάμες και είναι ένας χαρούμενος κυκλικός χορός που μοιάζει με το Χανιώτικο Συρτό. Λέγεται ότι οι Ροδίτες τον έμαθαν από τους τουρκοκρητικούς που ήρθαν πρόσφυγες στη Ρόδο έτσι τον αποκαλούν και Κρητικό.

ΙΣΣΟΣ: <https://www.youtube.com/watch?v=Tq7qAjfBrlY&feature=youtu.be>

ΠΗΔΗΧΤΟΣ ΡΟΔΟΥ: <https://www.youtube.com/watch?v=x7QzUd0sTnc&feature=youtu.be>

Νότιος Αφρική - Ελλάδα! Τόσο μακριά... αλλά και τόσο κοντά!!!

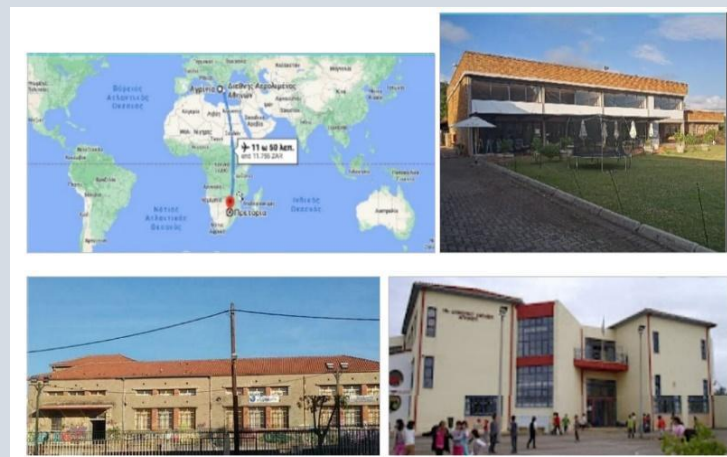
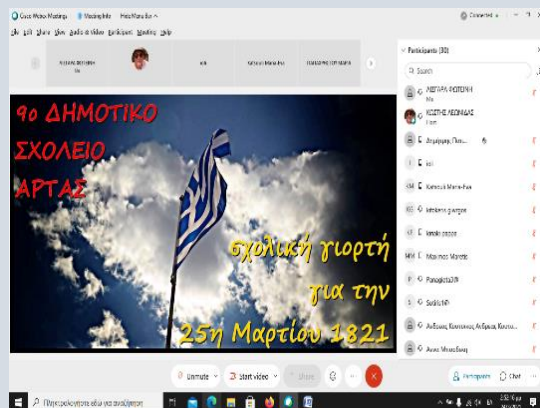
Γράφει η εκπαιδευτικός του Τ.Ε.Γ Πρετόρια κ. Ελένη Κωλέττη

Με αφορμή τον εορτασμό των 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση ο Μάρτιος υπήρξε ο μήνας επικοινωνίας του ΤΕΓ Πρετόρια με σχολεία της Ελλάδας.

Δεχθήκαμε με μεγάλη χαρά την πρόταση από σχολεία δύο διαφορετικών νομών να έρθουμε σε επικοινωνία μαζί τους, καθώς εξέφρασαν την επιθυμία να γνωρίσουν τον Ελληνισμό της Αφρικής και τον τρόπο που η Ομογένεια γιόρτασε αυτή τη σημαντική επέτειο.

Δεδομένων των ιδιαίτερων συνθηκών, λόγω πανδημίας, ο εορτασμός της εθνικής εορτής της 25ης Μαρτίου, τόσο στα σχολεία της Ελλάδας όσο και στα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού, ήταν διαφορετικός. Με τη βοήθεια της τεχνολογίας εκμηδενίσαμε τη γεωγραφική απόσταση (Ελλάδα-Ν. Αφρική) και ήρθαμε πολύ κοντά. Χρησιμοποιώντας το διαδίκτυο ως το «μέσον» για τη μάθηση προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε, όπως αναφέρει και ο Freinet, εταιρους στη μάθηση, ώστε να διευρυνθούν οι μαθησιακές ευκαιρίες για όλους τους μαθητές.

Συγκεκριμένα στις 24 Μαρτίου κατά τη διάρκεια του διαδικτυακού εορτασμού τους για την εθνική επέτειο πραγματοποιήθηκε η διαδικτυακή επικοινωνία μας με σχολεία του νομού Άρτας με πρωτοβουλία των διευθυντριών του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Άρτας κ. Φωτεινής Λιογάρα και του Δημοτικού Σχολείου Νεοχωρίου Άρτας κ. Ευσταθίας Κάλλια. Οι μαθητές των δύο σχολείων εξέφρασαν την επιθυμία να μάθουν για το Σχολείο μας, τον τρόπο λειτουργίας του, τη διδασκαλία της Ελληνικής ως δεύτερης/ξένης γλώσσας, τα ήθη και έθιμα και την προσπάθεια διατήρησης του ελληνικού πολιτισμού. Προβλήθηκαν εικόνες από τον χώρο μας και βίντεο από διάφορες εκδηλώσεις μας. Έμφαση δόθηκε

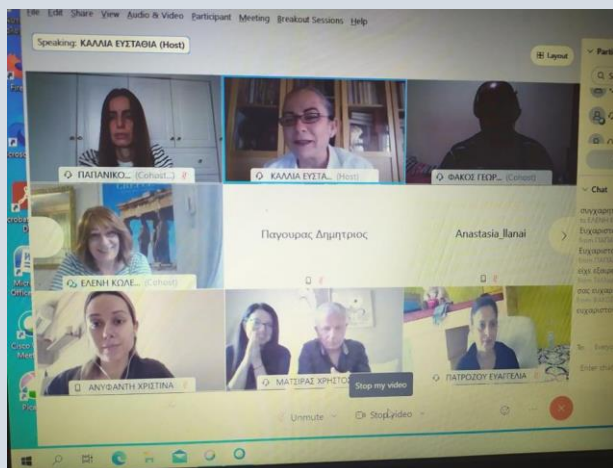
στη σημασία διατήρησης της ελληνικής γλώσσας και κουλτούρας σε ελληνόπουλα 2^{ης} και 3^{ης} γενιάς, τη σημασίας της εκπαίδευσης, αλλά και τον καθοριστικό ρόλο του δασκάλου στη ζωή μας καθώς έγινε αναφορά στον Γιώργο Μπίζο, τον Νέλσον Μαντέλα, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και τον αγώνα για την κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων. Η εκδήλωση έκλεισε με τα λόγια

του Νέλσον Μαντέλα «Η εκπαίδευση είναι το πιο ισχυρό όπλο που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε για να αλλάξετε τον κόσμο».

Την Τετάρτη 1^η Απριλίου συναντηθήκαμε με τους μαθητές του Ν. Αιτωλοακαρνανίας και συνεορτάσαμε την εθνική επέτειο με πρωτοβουλία των διευθυντών του 3^{ου} Δημοτικού Σχολείου κ. Κωνσταντίνου Βέμη και του 16^{ου} κ. Αναστασίας Ρακιτζή. Από το 3^ο Δ.Σ πήρε μέρος η εκπαιδευτικός κ. Μπουρλή και από το 16^ο η κ. Αθηνά Διώτη με τους μαθητές τους. Τη συνάντησή μας τίμησε με την παρουσία του ο συντονιστής Εκπαιδευτικού Έργου Ν. Αιτωλ/νίας, κ. Αλέξιος Μαστρογιάννης. Δόθηκε η ευκαιρία στους μαθητές του 3ου και του 16ου Δημοτικού Σχολείου να γνωρίσουν την Ελλάδα της Αφρικής, άγνωστη σε πολλούς από αυτούς. Οι μαθητές μας «συναντήθηκαν» με τους μαθητές από Ελλάδα, συστήθηκαν στους νέους τους φίλους και τους εξήγησαν γιατί μαθαίνουν ελληνικά.

Στην κοινή παρουσίαση που ακολούθησε οι μαθητές παρουσίασαν την πόλη τους, τα σχολεία τους και τις εκδηλώσεις που πραγματοποιούν. Οι μαθητές του Αγρινίου

παρακολούθησαν αποσπάσματα από τη θεατρική μας παράσταση με θέμα την Ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου, κάτι που τους εντυπωσίασε, καθώς η Ιερή Πόλη του Μεσολογγίου είναι η πρωτεύουσα του νομού τους και βρίσκεται πολύ κοντά τους. Οι μαθητές της Πρετόρια είδαν φωτογραφίες από τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου και τις παρελάσεις του 16^{ου} και 3^{ου} Δ.Σ προηγούμενων ετών, καθώς φέτος όλες οι δια ζώσης εκδηλώσεις ακυρώθηκαν.

Οι μαθητές του Αγρινίου δημοσίευσαν στον τύπο της πόλης τους τα εξής από τη συνάντησή μας: «Αποδείχτηκε ότι η απόσταση, αναγκαίο κακό τον τελευταίο καιρό, είναι απλά ένα νούμερο και δεν μπορεί να ματαιώσει την ουσιαστική επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων. Η αγάπη, ο ενθουσιασμός και η διάθεση συνεργασίας την εκμηδένισαν και πρόσφεραν σε όλους χαρά και συγκίνηση, γιατί αντιληφθήκαμε πως όπου πατούν οι Έλληνες κουβαλούν πάντα μέσα τους την Ελλάδα! Τόσο μακριά... αλλά και τόσο κοντά!!! Έλληνες στην άλλη άκρη της γης... Είς το επανιδείν!!!

Στις συναντήσεις αυτές μάς δόθηκε η ευκαιρία να συζητήσουμε με μαθητές από την Ελλάδα και να ξεκινήσουμε ένα δίκτυο επικοινωνίας και συνεργασίας, το οποίο μόνο θετικά αποτελέσματα θα μπορούσε να έχει για όλους τους συμμετέχοντες. Θα καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια, ώστε αυτός ο διάυλος επικοινωνίας να είναι συνεχής και ανοιχτός.

Τα παραμύθια της ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Είκοσι θεατροποιημένα παραμύθια για τα Ελληνόπουλα σ' όλο τον κόσμο. Μια πρωτότυπη παραγωγή της «Φωνής της Ελλάδας». Υπό την αιγίδα και με τη στήριξη της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού και Δημόσιας Διπλωματίας.

Η «Φωνή της Ελλάδας», το παγκόσμιο ραδιόφωνο της ΕΡΤ, με

όχημα την προβολή και διάδοση της ελληνικής γλώσσας και ιστορίας και γιορτάζοντας την επέτειο των 200 χρόνων από την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστασης, **μεταδίδει μία πρωτότυπη σειρά θεατροποιημένων μύθων που απευθύνονται στα Ελληνόπουλα της Διασποράς, της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.**

Τα Ελληνόπουλα του εξωτερικού μαθαίνουν μέσα από τα παραμύθια ότι οι λέξεις «ήρωες» και «ηρωισμός» είναι ελληνικές. Απ' αυτή τη ρίζα πηγάζουν οι αντίστοιχες λέξεις πολλών δυτικών γλωσσών. Από τα βάθη των λαϊκών παραδόσεων ως τις μέρες μας, οι μύθοι έγιναν ένα με τα κατορθώματα των ηρώων κι έτσι γεννήθηκαν ιστορίες, που μεταδόθηκαν από στόμα σε στόμα, αγαπήθηκαν από μικρούς και μεγάλους, για να φτάσουν ως εμάς διατηρώντας τη ζεστασιά, τη γοητεία και την ομορφιά τους.

Τι είναι όμως αυτό που κάνει έναν άνθρωπο, ήρωα; Είναι η προσωπικότητά του; Είναι οι συνθήκες; Η μήπως η κατάλληλη στιγμή;

Όλα αυτά και πολλά άλλα πέρασαν απ' τη σκέψη μας και μετά φώλιασαν στην καρδιά μας, όταν ο νους μας πέταξε στους δικούς μας ήρωες της Επανάστασης του 1821.

Κι αρχίσαμε να τους οραματιζόμαστε, όχι μεγάλους και τρανούς, όπως τους γράφουν τα βιβλία μας, αλλά σαν παιδιά, αφού όλοι αυτοί οι σπουδασμένοι ήρωες υπήρξαν κάποτε παιδιά. Αρχίσαμε να τους ονειρευόμαστε με κλειστά και μ' ανοιχτά μάτια, κι έτσι γεννήθηκε στην καρδιά μας η επιθυμία να τους ζωντανέψουμε. Να μπορούμε στη νιότη τους και να μπορέσουμε να δούμε, μες την παιδική ψυχή τους, αυτό που τους οδήγησε στο μεγαλείο του ηρωισμού. Και μετά σκεφτήκαμε όλο αυτό να το μοιραστούμε με τα Ελληνόπουλα του κόσμου μέσα απ' το «μαγικό κουτί» του ραδιοφώνου. Να τα μεταφέρουμε στην παιδική ηλικία των ηρώων μας, μέσα απ' τους ήχους μιας εκπομπής, που την βαφτίσαμε «Οι Δικοί Μας Μικροί Ήρωες»!

- Τι να σκέφτηκε, άραγε, ο μικρός αλλά πανέξυπνος Θοδωρής Κολοκοτρώνης, όταν άκουσε ότι οι Τούρκοι απειλούν το χωριό του;
- Πώς κατάφερε να σωθεί από τ' αγριεμένα κύματα η «άτακτη» μικρή Μαντώ Μαυρογένους;
- Τι σκαρφίστηκε ο αντιφατικός Παπαφλέσσας με την παρέα του, όταν τους απείλησε ένας Τούρκος;
- Και πώς παραβγήκε ο Θανάσης Διάκος, που από μικρός ήταν άσος στη σκοποβολή, με έναν «άπιστο» στο πανηγύρι του χωριού;

- Διαφαίνεται, άραγε, απ' τα τρυφερά τους χρόνια, ότι αυτά τα μικρά παιδιά θα γίνουν μια μέρα λαμπροί ήρωες;

Όλα αυτά ζωντανεύουν μέσα από είκοσι ημίωρες, δραματοποιημένες ιστορίες με ήρωες τους μετέπειτα ήρωες όπως ήταν οι: Μαντώ Μαυρογένους, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, Οδυσσέας Ανδρούτσος, Αθανάσιος Διάκος, Ανδρέας Μιαούλης, Λένω Μπότσαρη, Γεώργιος Καραϊσκάκης, Νικηταράς, Ρήγας Βελεστινλής, Παπαφλέσσας, Κωνσταντίνος Κανάρης, Ιωάννης Μακρυγιάννης, Λάμπρος Κατσώνης και άλλοι...

«Η Φωνή της Ελλάδας» προσκαλεί τα Ελληνόπουλα σ' όλο τον κόσμο, αφού ακούσουν τις δραματοποιημένες ιστορίες με τους μικρούς ήρωες, να ονειρευτούν και να γράψουν ή να διηγηθούν ή να ζωγραφίσουν τις δικές τους ιστορίες για τον δικό τους αγαπημένο μικρό ήρωα, έτσι όπως τον φαντάζονται στη σύγχρονη εποχή. Οι ιστορίες μπορούν να σταλούν μέχρι τις 31 Μαΐου 2021 στη «Φωνή της Ελλάδας» στην ηλεκτρονική διεύθυνση thevoiceofgreece@ert.gr Ειδική Επιτροπή θα επιμεληθεί τις ιστορίες και τα έργα που θα αποσταλούν. Στη συνέχεια, η «Φωνή της Ελλάδας» θα θεατροποιήσει και θα μεταδώσει στο πρόγραμμά της μία επιλογή των απεσταλμένων ιστοριών.

ΟΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ ΜΙΚΡΟΙ ΗΡΩΕΣ

Συντελεστές

Συγγραφή κειμένων: Γιάννα Ανδρεοπούλου

Ιστορικός σύμβουλος: Θανάσης Χρήστου, καθηγητής Νεότερης Ιστορίας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ραδιοσκηνοθεσία: Λίλα Μουτσοπούλου

Ηχογράφηση-μίξη ήχου: Νίκος Καραπιέρης

Μουσική: Μουσικό σχήμα Πεντάηχον και Δημήτρης Κουφογιώργος

Μουσική επιμέλεια: Βασίλης Τουρλής

Εκτέλεση παραγωγής: Τέχνης Πολιτεία

Παίζουν οι ηθοποιοί (με αλφαβητική σειρά) :

Ελισάβετ Δελακά

Θάλεια Κουντουράκη

Λίνα Νταμάνη

Λίλα Μουτσοπούλου

Λουκάς Φραγκούλης

Η εκπομπή «Οι δικοί μας Μικροί Ήρωες» μεταδίδεται κάθε Κυριακή στις 11.30 ώρα Ελλάδας και σε επανάληψη κάθε Δευτέρα στις 02.30 ώρα Ελλάδας.

ΑΚΡΟΑΣΗ

Ψηφιακά μέσα από τους τηλεοπτικούς δέκτες στην ένδειξη: Voice of Greece
Διαδικτυακά μέσα από το webradio της ιστοσελίδας της ΕΡΤ : <http://webradio.ert.gr/i-foni-tis-elladas/>

Στα Βραχέα κύματα, στη συχνότητα των 9420 KHz

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

e-mail: thevoiceofgreece@ert.gr

Τηλέφωνα: 210 6066815 – 210 6066816 – 210 6066238

Facebook: www.facebook.com/voiceofgreece.ert

Πηγή: <http://webradio.ert.gr/category/i-foni-tis-elladas/ta-paramithia-tis-fonis-tis-elladas/>

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ / 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2021

Γράφει η εκπαιδευτικός του Γυμνασίου/Λυκείου Αιθιοπίας κ. Μαρία Ντινάκη

«Όταν διαβάζουμε, το μυαλό μας βγάζει φτερά.»

Η Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 2 Απριλίου, την ημέρα που γεννήθηκε ο μεγάλος Δανός παραμυθός Χανς Κρίστιαν Άντερσεν και καθιερώθηκε από τη Διεθνή Οργάνωση Βιβλίων για τη Νεότητα (International Board on Books for Young People – IBBY) το 1966.

Σε όλες τις χώρες, τα παιδιά, οι συγγραφείς, οι εικονογράφοι, οι μεταφραστές, οι βιβλιοθηκάριοι, οι εκδότες και οι εκπαιδευτικοί γιορτάζουν την παγκόσμια αυτή ημέρα με διάφορες εκδηλώσεις σε σχολεία, βιβλιοθήκες, βιβλιοπωλεία, πλατείες και άλλους χώρους, δείχνοντας έτσι την αγάπη και το ενδιαφέρον τους για τα βιβλία και το διάβασμα.

Κάθε χρόνο, ένα διαφορετικό εθνικό τμήμα της οργάνωσης αυτής ετοιμάζει ένα μήνυμα και μια αφίσα, που διανέμονται σε όλο τον κόσμο, με σκοπό να τονίσουν την αξία των βιβλίων και της ανάγνωσης και να ενθαρρύνουν τη διεθνή συνεργασία για την ανάπτυξη και τη διάδοση της λογοτεχνίας για παιδιά και νέους.

Το 2021 υπεύθυνο για το υλικό του εορτασμού είναι το Τμήμα των Η.Π.Α. Το μήνυμα γράφτηκε από την Αμερικανίδα ποιήτρια **Margarita Engle**.

Η μουσική των λέξεων

Όταν διαβάζουμε, το μυαλό μας βγάζει φτερά.

Όταν γράφουμε, τα δάχτυλά μας τραγουδούν.

Οι λέξεις είναι ήχοι από τύμπανα και φλάουτα στη σελίδα,
καλλίφωνα πουλιά που πετούν ψηλά, ελέφαντες που σαλπίζουν,
ποτάμια που κυλούν, καταρράκτες που ξεχύνονται,
πεταλούδες που στροβιλίζονται
ψηλά στον αέρα!

Οι λέξεις μας καλούν να χορέψουμε – ρυθμούς, στίχους, χτυποκάρδια, παλιές ιστορίες και νέες,
φανταστικές και αληθινές.

Είτε είσαι στο σπίτι ασφαλής
ή τρέχεις να περάσεις τα σύνορα για μια άλλη χώρα
και μια ξένη γλώσσα, οι ιστορίες και τα ποιήματα
σου ανήκουν.

Όταν μοιραζόμαστε λέξεις, οι φωνές μας
γίνονται η μουσική του μέλλοντος,
ειρήνη, χαρά και φιλία,
μια μελωδία
ελπίδας.

Margarita Engle (Η.Π.Α.)

(Απόδοση: Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου)

«Το μικρό είναι πάντα μεγάλο μέσα στο βιβλίο»

Οι άνθρωποι τείνουν προς τον ρυθμό και την τάξη με τον τρόπο που η μαγνητική ενέργεια οργανώνει τα μεταλλικά ρινίσματα σ' ένα πείραμα φυσικής ή όπως μια νιφάδα χιονιού δημιουργεί κρυστάλλους από το νερό. Σ' ένα παραμύθι ή σ' ένα ποίημα, τα παιδιά χαίρονται τις επαναλήψεις, τα ρεφρέν, και τα πασιγνωστα μοτίβα, επειδή κάθε φορά τ' αναγνωρίζουν –βάζουν τάξη σ' ένα κείμενο. Ο κόσμος αποκτά μια υπέροχη ομαλότητα. Θυμάμαι ακόμα πόσο πάλευα με τον εαυτό μου, όταν ήμουν παιδί, για δικαιοσύνη, συμμετρία και ίσα δικαιώματα για το αριστερό και το δεξί: αν χτυπούσα με τα δάχτυλα έναν ρυθμό στο τραπέζι, μετρούσα πόσες φορές έπαιζε το κάθε δάχτυλο, για να μην αδικηθεί κανένα! Όταν χειροκροτούσα, χτυπούσα τη δεξιά παλάμη πάνω στην αριστερή, μα ύστερα σκέφτηκα πως αυτό ήταν άδικο κι έμαθα να κάνω και το αντίθετο –να χτυπώ την αριστερή παλάμη πάνω στη δεξιά. Αυτή η ενστικτώδης επιθυμία για ισορροπία είναι αστεία βέβαια, δείχνει όμως την ανάγκη να εμποδίσει κανείς τη μονομέρεια στον κόσμο. Κι εγώ είχα την αίσθηση ότι ήμουν προσωπικά υπεύθυνη γι' αυτή την ισορροπία.

Η τάση των παιδιών για ποιήματα και ιστορίες πηγάζει επίσης από την ανάγκη τους να φέρουν τάξη στο χάος τους κόσμου. Από την αβεβαιότητα, όλα τείνουν προς μία τάξη. Ποιηματάκια, παραδοσιακά τραγούδια, παιχνίδια, παραμύθια, ποίηση –όλες αυτές οι ρυθμικά οργανωμένες μορφές ύπαρξης βοηθούν τα παιδιά να διαμορφώσουν την παρουσία τους στο γενικότερο χάος. Δημιουργούν μία ενστικτώδη επίγνωση ότι η τάξη είναι εφικτή στον κόσμο και ότι κάθε άνθρωπος έχει θέση σ' αυτόν. Όλα συντείνουν προς αυτό τον σκοπό: η ρυθμική οργάνωση του κειμένου, οι σειρές των γραμμάτων και ο σχεδιασμός της σελίδας, η εντόπωση ότι το βιβλίο είναι ένα καλά οργανωμένο σύνολο. Το μεγάλο αποκαλύπτεται στο μικρό και αυτό το μορφοποιούμε στα παιδικά βιβλία, ακόμα κι αν δεν έχουμε κατά νου τα περί Θεού ή τα περί μορφοκλασμάτων – γνωστών ως φράκταλ. **Το παιδικό βιβλίο είναι μια θαυμαστή δύναμη που ενισχύει τη μεγάλη επιθυμία και την ικανότητα του νεαρού ατόμου να υπάρξει. Ενισχύει το θάρρος του να ζήσει.**

Στο βιβλίο, το μικρό είναι πάντα μεγάλο, κι όχι μόνο όταν έρχεται η ενηλικίωση. Το βιβλίο είναι ένα μυστήριο, όπου μπορεί να βρεθεί κάτι απρόβλεπτο ή κάτι άπιαστο. Εκείνο που οι

αναγνώστες μικρής ηλικίας δεν μπορούν να συλλάβουν στο μυαλό τους παραμένει αποτύπωμα στη συνείδησή τους και συνεχίζει να ενεργεί έστω κι αν δεν ήταν απόλυτα κατανοητό. Ένα εικονοβιβλίο μπορεί να λειτουργήσει ως μικρό θησαυροφυλάκιο σοφίας και πολιτισμού ακόμα και για ενήλικους, όπως τα παιδιά μπορούν να διαβάσουν ένα βιβλίο για ενήλικους και να βρουν τη δική τους ιστορία, έναν υπαινιγμό για τη ζωή τους που αρχίζει ν' ανθίζει. Ο πολιτιστικός περίγυρος διαμορφώνει τους ανθρώπους, τους προετοιμάζει για τις εντυπώσεις που θα έρθουν στο μέλλον, καθώς και για τις δοκιμασίες που θα χρειαστεί ν' αντιμετωπίσουν παραμένοντας ακέρατοι.

Το παιδικό βιβλίο σηματοδοτεί τον σεβασμό στο μεγαλείο του μικρού. Σηματοδοτεί τον κόσμο που αναδημιουργείται κάθε φορά, μια παιγνιώδη και όμορφη σοβαρότητα, χωρίς την οποία όλα, ακόμα και η παιδική λογοτεχνία, είναι άσκοπη απασχόληση.

Συνοψίζοντας: Το βιβλίο κάνει το παιδί να αισθανθεί ότι η τάξη είναι εφικτή στον κόσμο και ότι κάθε άνθρωπος έχει μία μοναδική θέση σ' αυτόν. Όλα συντείνουν προς αυτό τον σκοπό: η ρυθμική οργάνωση του κειμένου, οι σειρές των γραμμάτων, ο σχεδιασμός της σελίδας, η εντύπωση ότι το βιβλίο είναι ένα καλά οργανωμένο σύνολο. Το μεγάλο αποκαλύπτεται στο μικρό και αυτό το μορφοποιούμε στα παιδικά βιβλία. Το βιβλίο είναι ένα μυστήριο, όπου μπορεί να βρεθεί κάτι απρόβλεπτο ή κάτι άπιαστο. Το παιδικό βιβλίο σηματοδοτεί τον σεβασμό στο μεγαλείο του μικρού.

Inese Zantere (Λετονία)

Μετάφραση: Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

Γράφει η δ/ντρια του Γυμνασίου – Λυκείου, κα Μαρία Εξάρχου

Η Παγκόσμια Ημέρα Τέχνης (World Act Day) καθιερώθηκε το 2012 από τον Διεθνή Οργανισμό Τέχνης (ΙΑΑ: International Association of Art), με τη διακήρυξη της Γκουανταλαχάρα, μετά από πρόταση της Τουρκίας. Έκτοτε, **γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 15 Απριλίου-ημερομηνία γέννησης του Λεονάρντο Ντα Βίντσι.**

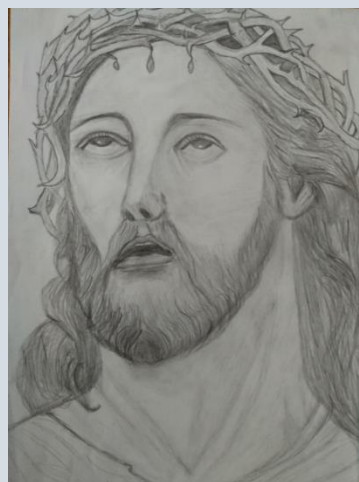
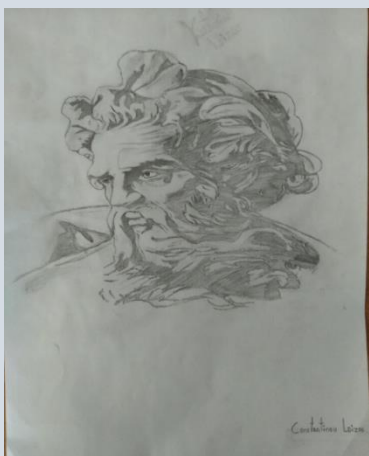
Οι κύριες 9 καλές τέχνες σήμερα είναι οι εξής: Αρχιτεκτονική, Γλυπτική, Εικαστικές Τέχνες (Ζωγραφική, Σχέδιο), Λογοτεχνία και Ποίηση, Μουσική, Τέχνες του θεάματος (Θέατρο, Χορός Παντομίμα, Τσίρκο, Ακροβασία), Κινηματογράφος (έβδομη τέχνη), Φωτογραφία (όγδοη τέχνη), Κόμικς (ένατη τέχνη). Δεν υπάρχει ομοφωνία για το ποια είναι η δέκατη καλή τέχνη: βιντεοπαιχνίδια, ταχυδακτυλουργία, μαγειρική και γαστρονομία, ηθοποιία γραφιστική, πλέξιμο, ραπτική, καλλιγραφία, αρωματοποιία, χιούμορ, origami, τατουάζ, κομμωτική, make-up artist κλπ.

Η καθημερινότητα της ζωής μας, λοιπόν, μια τέχνη -σε κάθε της έκφασή- της οποίας δημιουργοί είμαστε οι ίδιοι με τα μικρά καθημερινά πράγματα που κάνουμε: μαγειρεύουμε, ράβουμε, πλέκουμε, χτενιζόμαστε, μακιγιαριζόμαστε, χορεύουμε, αστειευόμαστε, διακοσμούμε τα σπίτια μας, σχεδιάζουμε, ζωγραφίζουμε, γράφουμε.

Το σχολείο μας τιμήσε την Παγκόσμια Ημέρα Τέχνης σε μια εκδήλωση όπου οι μαθητές των σχολείων μας άφησαν την φαντασία τους ελεύθερη για να δημιουργήσουν και υπακούοντας στην συμβουλή του Vincent Van Gogh 'Αν ακούς μια φωνή μέσα σου να σου λέει «δεν μπορείς να ζωγραφίσεις», τότε οπωσδήποτε να ζωγραφίζεις, και η φωνή θα σωπάσει", παρουσίασαν έργα τους στη Ζωγραφική και την Φωτογραφία καθώς και τις ικανότητές τους στον χορό, την παντομίμα και το τραγούδι.

ΕΡΓΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΟΥ ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΑΝ

++

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΟΥ ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΑΝ

<https://www.sansimera.gr/worldays/351>

<https://lahatweb.wordpress.com>

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

Γράφει η δ/ντρια του Γυμνασίου – Λυκείου, κα Μαρία Εξάρχου

Τα σχολεία της Ελληνικής Κοινότητας τιμήσαν την Παγκόσμια Ημέρα της Αγγλικής Γλώσσας και την Παγκόσμια Ημέρα του Βιβλίου στις 23 Απριλίου σε μια εκδήλωση που έγινε στο αμφιθέατρο της Κοινότητας.

Στις 23 Απριλίου 1616 έφυγαν από τη ζωή δύο μεγάλα ονόματα των γραμμάτων: ο Ισπανός συγγραφέας του Δον Κιχώτη Μιγκέλ Ντε Θερβάντες και ο Άγγλος δραματουργός Γουίλιαμ Σαίξπηρ. Με αφορμή το διπλό αυτό γεγονός, η UNESCO έχει καθιερώσει την 23η Απριλίου ως την Παγκόσμια Ημέρα του Βιβλίου και Παγκόσμια ημέρα της Αγγλικής Γλώσσας.

Οι μαθητές:

- **Παρουσίασαν τον πρωταγωνιστικό ρόλο που παίζει η Αγγλική γλώσσα** σε όλους τους τομείς-της πολιτικής και διπλωματίας, της οικονομίας, της τεχνολογίας, της επιστήμης, της επιμόρφωσης, των επικοινωνιών, των επιχειρήσεων, της αεροναυτιλίας και ραδιοεπικοινωνίας, των ηλεκτρονικών υπολογιστών και του διαδικτύου και τέλος της ψυχαγωγίας- **τραγούδησαν, απήγγειλαν ποιήματα**, αφηγήθηκαν μικρές ιστορίες στην Αγγλική, ξεδίπλωσαν το ταλέντο τους στον χορό υπό τους ήχους τραγουδιών στην Αγγλική, **ανακάλυψαν λέξεις της Ελληνικής γλώσσας που χρησιμοποιούνται στην Αγγλική γλώσσα, κάναμε διαγωνισμό** να γράψουν οι μαθητές όσες περισσότερες αγγλικές λέξεις φρούτων, λαχανικών και λουλουδιών μπορούσαν παρατηρώντας το έργο του Ιταλού ζωγράφου Arcimboldo.
- **Εξήραν την σπουδαιότητα της φιλιαναγνωσίας τονίζοντας πως:**
 - "Τα βιβλία είναι το αεροπλάνο, το τρένο και ο δρόμος. Είναι ο προορισμός, και το ταξίδι. Είναι το σπίτι μας." (Anna Quindlen: How Reading Changed My Life).
 - Τα βιβλία μας βοηθούν να ανοίξουμε τους ορίζοντές μας, να εξελίξουμε το μυαλό και τη δημιουργικότητά μας, να θέσουμε ερωτήματα στον εαυτό μας, να αμφισβητήσουμε στερεότυπα και ιδέες, να ταξιδέψουμε σε κόσμους μαγικούς και ονειρεμένους και να συσσωρεύσουμε γνώσεις.
 - Είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, ανάμεσα στους διαφορετικούς λαούς και πολιτισμούς.

- Μέσα από τα βιβλία μπορούμε να ζήσουμε και να απολαύσουμε χιλιάδες ζωές, να βιώσουμε εικόνες και ήχους, να γεμίσουμε εμπειρίες.

Είναι το αντίδοτο στην απομόνωση και την μοναξιά των ανθρώπων-και τώρα με τον Covid αυτό ισχύει περισσότερο από ποτέ άλλοτε

Ήταν μια ξεχωριστή εκδήλωση που γέμισε χαρά μικρούς και μεγάλους.

ΠΗΓΕΣ:<https://www.sansimera.gr/worldays/351>

<https://lahatweb.wordpress.com>

ΒΑΦΟΥΜΕ ΑΥΓΑ...ΕΛΛΗΝΙΚΑ - ΤΕΓ ΒΑΑΛ Ν. ΑΦΡΙΚΗΣ

Γράφει ο εκπαιδευτικός του ΤΕΓ κ. Δημοσθένης Άξιος

Τηρώντας το έθιμο οι μαθητές, οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί του Τ.Ε.Γ Τριγώνου Βάαλ στη Ν. Αφρική, παραμονές του Ορθόδοξου Πάσχα, μαζεύτηκαν όλοι στο προαύλιο του Ελληνικού σχολείου προκειμένου να βάψουν τα Πασχαλινά αυγά.

Οι εκπαιδευτικοί έδωσαν θέση στους παλαιότερους μαθητές οι οποίοι γνώριζαν την διαδικασία από τις περασμένες χρονιές και αυτοί φάνηκαν πρόθυμοι να μεταδώσουν την γνώση τους στους καινούριους. Επάνω στα τραπέζια τοποθετήθηκαν τα αυγά, οι μπογιές, διάφορα άλλα σκεύη, ελαιόλαδο, βαμβάκι, φύλλα δέντρων, σχοινάκια, πινελάκια, αφού το βάψιμο των αυγών θα γινόταν με διάφορους παραδοσιακούς Ελληνικούς τρόπους.

Το αποτέλεσμα ήταν τέτοιο που ενθουσίασε όλους του παρευρισκόμενους και ιδιαίτερα τους πιο μικρούς μαθητές οι οποίοι έγιναν πλέον κοινωνοί της όλης διαδικασίας!

Μπράβο παιδιά! Και του χρόνου!

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

Γράφει η δ/ντρια του Γυμνασίου – Λυκείου, κα Μαρία Εξάρχου

"Λαζαράκια αν δεν πλάσεις, ψωμί δεν θα χορτάσεις" συνήθιζαν να λένε οι παλαιότεροι, αφού πίστευαν ότι ο αναστημένος φίλος του Χριστού είχε παραγγείλει: "Όποιος ζυμώνει και δε με πλάσει, το φαρμάκι μου να πάρει..."

Σύμφωνα με τα όμορφα έθιμα αυτής της ημέρας σηκωθήκαμε πρωί πρωί να ζυμώσουμε για τα υπόλοιπα παιδιά, και όχι μόνο, μικρά ψωμάκια, τα «Λαζαράκια», «Λαζάρηδες» ή αλλιώς και «Λαζαρούδια», με το χαρακτηριστικό σχήμα του σπαργανωμένου Λαζάρου.

Μετά από κάποιες ώρες στη κουζίνα το αποτέλεσμα ήταν εξαιρετικό.

Στη συνέχεια, τα κορίτσια- οι «Λαζαρίνες»- ντυμένες με παραδοσιακές στολές επισκέφτηκαν τον Πρόεδρο της Κοινότητας, κ. Δ. Συκά και τα σχολεία που λειτουργούσαν παρόλη την αργία (για να αναπληρώσουμε τις χαμένες ώρες λόγω covid) και τραγούδησαν τα «Λαζαρικά»

Ήρθε ο Λάζαρος, ήρθαν τα Βάγια,
ήρθε η Κυριακή που τρων' τα ψάρια.

Σήκω Λάζαρε και μην κοιμάσαι,
ήρθε η μάνα σου από την πόλη,
σου 'φέρει χαρτί και κομπολόι.

Γράψε Θόδωρε και συ Δημήτρη,
γράψε Λεμονιά και Κυπαρίσι.

Οι κοτούλες σας αυγά γενούνε

Και οι φωλίτσες σας δεν τα χωρούνε

Δώστε μας και μας για να χαρούμε

Και καλή Λαμπρή να ευχηθούμε

κρατώντας καλαθάκια τα οποία είχαν στολίσει με λουλούδια το απόγευμα της Παρασκευής λεηλατώντας τον κήπο της Κοινότητας. Μέσα σ' αυτά τα καλαθάκια είχαν βάλει αυγά που θα τα βάψουν την Μ. Πέμπτη αλλά και τα «Λαζαράκια» που τα μοίρασαν σε μικρούς και μεγάλους.

Το compound της Κοινότητας γέμισε από τη δροσερή τους παρουσία και το τραγούδι τους. Μαζί με τις ευχές για τις Άγιες Ημέρες, όλοι συνεχάρησαν τα κορίτσια για την αναβίωση των ωραίου αυτού εθίμου του τόπου μας.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΓ SPRINGS – Ν. ΑΦΡΙΚΗΣ

Γράφει η Ομογενής εκπαιδευτικός του ΤΕΓ, κα Αθηνά Γαλανού

Καθώς πλησιάζουμε στα Άγια Σωτήρια και φρικτά Πάθη της Σταύρωσης και στο Άγιο Πάσχα της Ανάστασης του Χριστού σκέφτομαι πως θα μπορέσω να νοιώσω αυτές τις μέρες με μεγαλύτερη κατανύξη και θρησκευτική ευλάβεια. Είναι μια αίσθηση που θα ήθελα να με φέρει πιο κοντά στο Χριστό. Είναι κάτι που θέλω να το μεταδώσω μέσω της διδασκαλίας στα παιδιά του ελληνικού σχολείου. **Η Κοινότητά μας στο “Springs” Τη Μεγάλη Πέμπτη πρωί στολίζει τον Επιτάφιο όλοι μαζί γυναίκες και παιδιά του σχολείου έρχονται να βοηθήσουν και φέρνουν νηστισμα φαγητά.** Είμαστε όλη μέρα στην Κοινότητα και η αφοσίωσή μας ως προς το στολισμό του Επιταφίου είναι μια επίμονη απασχόληση όπως η αγάπη μας προς τον Κύριό μας. **Αργότερα της ίδιας μέρας βάφουμε τα κόκκινα αυγά για το βράδυ του μεγάλου Σαββάτου της Αναστάσεως του Χριστού.**

Τη Μεγάλη Παρασκευή το πρωί τα παιδιά έρχονται με τους γονείς τους στην εκκλησία και οι μαθήτριες του σχολείου ντύνονται Μυροφόρες με μαύρα ρούχα όπου βοηθούν τον Ιερέα να τοποθετήσει τη ζωγραφισμένη εικόνα της ταφής του Χριστού στον Επιτάφιο. Οι μαθητές φορούν μωβ ράσα και βοηθούν τον Ιερέα στο Ιερό.

Το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής γυναίκες της χορωδίας της Κοινότητος και μαθητές της χορωδίας του σχολείου μας ψάλλουμε τα Εγκώμια του Επιταφίου θρήνου. Ακολουθεί η περιφορά του Επιταφίου όπου μπροστά πηγαίνουν οι μαθητές με τα μωβ ράσα κρατώντας τα εξαπτέρυγα και αργότερα το προσκύνημα στο σώμα του Χριστού.

Το Μέγα Σάββατο τα ξημερώματα πηγαίνουμε στη Λειτουργία της πρώτης Ανάστασης, οι μαθητές έρχονται με τους γονείς τους και κρατούν ξύλα για να χτυπήσουν δυνατά τα στασίδια της εκκλησίας όταν ο Ιερέας ψάλλει το «Ανάστα ο Θεός» για να βγει ο Σατανάς έξω από την εκκλησία.

Το βράδυ της Ανάστασης όλοι μαζί μαθητές και γονείς είμαστε στην εκκλησία στις 11:00 πριν τα μεσάνυχτα κρατώντας λαμπάδες για να πάρουμε το Άγιο φως από τον Ιερέα και να το μεταφέρουμε στο σπίτι μας. Ψάλλουμε όλοι μαζί όταν ψάλλει ο Ιερέας το «Χριστός Ανέστη» η καμπάνα της εκκλησίας χτυπάει χαρμόσυνα και τσουγγρίζουμε τα κόκκινα αυγά. Την Κυριακή του Πάσχα η Κοινότητά μας προσφέρει σ' όλους του Έλληνες της παροικίας δωρεάν φαγητό και τσουρέκια. Αυτή τη μέρα αισθάνομαι την ανάγκη να ευχηθώ σ' όλους τους μαθητές και στις οικογένειές τους Χρόνια πολλά και Χριστός Ανέστη και να τους μεταδώσω την Αγάπη που μας δίδαξε ο Χριστός...

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΛΟΥΜΠΟΥΜΠΑΣΙ Λ. Δ. ΤΟΥ ΚΟΝΓΚΟ

Γράφει η Δ/ντρια του δημοτικού σχολείου, κα Αγγελική Κωτσορίδη

Οι μαθητές και οι μαθήτριες του Ελληνικού Δημοτικού Σχολείου του Λουμπουμπάσι του Κονγκό περιμένοντας τις διακοπές του Πάσχα ασχολήθηκαν με πολύ κέφι και μεράκι με πασχαλινές δραστηριότητες:

Δημιούργησαν ευχετήριες κάρτες,

διακοσμητικούς λαγούς και στεφανάκια,

κατασκεύασαν αυτοσχέδιες λαμπάδες

έβαψαν αυγά και ο κάθε μαθητής τα διακόσμησε στο δικό του αυτοσχέδιο καλαθάκι.

έφτιαξαν πασχαλινά κουλουράκια βάζοντας ο καθένας με τη φαντασία του την προσωπική του πινελιά,

Την τελευταία ημέρα τα παιδιά απήγγειλαν πασχαλινά ποιήματα στη γαλλική γλώσσα και τραγούδησαν τα Κάλαντα του Λαζάρου στον χώρο της Ελληνικής Κοινότητας. Στο τέλος αφού οι δάσκαλοι κέρασαν τους μαθητές γλυκίσματα, αντάλλαξαν μεταξύ τους πασχαλινές ευχές.

Μια εργασία που ενθουσίασε τους μαθητές ήταν το project με τίτλο «**Τα πασχαλινά ήθη και έθιμα του τόπου μου**», γιατί τους δόθηκε η ευκαιρία να ανατρέξουν στην παράδοση του τόπου της καταγωγής τους είτε επικοινωνώντας με συγγενείς και φίλους από την πατρίδα είτε παίρνοντας πληροφορίες από τους γονείς τους, όπως αυτοί έζησαν τα παιδικά τους χρόνια στην Ελλάδα.

Έτσι ο Κωνσταντίνος Μανίκας παρουσίασε το ιδιαίτερο λαϊκό δρώμενο της Πρέβεζας (Ηπειρος), «**ο Καγκελάρης**», που αποτελούσε ένα σύνολο δημοτικών τραγουδιών που χορεύονταν στο κέντρο του χωριού.

Η Κωνσταντίνα Αραμπατζή παρουσίασε **το πολύ όμορφο έθιμο των Λαζαρινών** της περιοχής του Τσιαρτοσαμιά της Κοζάνης (Μακεδονία), κατά το οποίο την παραμονή της γιορτής οι Λαζαρίνες ξεχύνονται στα χωράφια, για να μαζέψουν λουλούδια με τα οποία θα στολίσουν τα καλάθια τους ντυμένες με τις τοπικές ενδυμασίες. Οι Λαζαρίνες γύριζαν από σπίτι σε σπίτι και τραγουδούσαν τα κάλαντα του Λαζάρου.

Η Καλλιόπη Κουτουλάκη ανέφερε **το έθιμο του Ιούδα** στο χωριό Κριτσά της Κρήτης, όπου αφού οι κάτοικοι συγκεντρώσουν ξύλα καίνε το ομοίωμα του Ιούδα μετά την πρώτη Ανάσταση. Τότε η νύχτα γίνεται μέρα από τα πυροτεχνήματα, η καμπάνα του χωριού χτυπά συνεχώς χαρμόсуνα για τρία μερόνυχτα. Το ίδιο έθιμο, αναφέρει η μαθήτρια, έχουν και στην Κάλυμνο.

Φαντασμαγορική επίσης είναι και η συνάντηση των δέκα Επιταφίων στην κεντρική πλατεία του λιμανιού.

Η Ειρήνη Τσαβάλου παρουσίασε το έθιμο των «Τουφεκιών», το οποίο πραγματοποιείται την Κυριακή της Ανάστασης στον Μαραθόκαμπο της Σάμου. Το έθιμο αυτό έχει τις ρίζες του στην επανάσταση του 1821. Το μεσημέρι της Κυριακής, αφού μαζετούν όλες οι ενορίες σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία δίνουν το σύνθημα, για να ξεκιν ήσουν οι τουφεκίες. Ακολουθεί ένα εντυπωσιακό θέαμα καπνών και εκρήξεων.

Ο Μηνάς Άγγελος Ζώτος παρουσίασε το έθιμο της Ρόδου, την παρασκευή πασχαλινών κουλουριών, τα «Λαζαράκια», που φτιάχνουν οι νοικοκυρές του νησιού σε στριφτό σχήμα. Τα «Λαζαράκια» συμβολίζουν το σώμα του Λαζάρου, που ήταν τυλιγμένο σε σάβανο.

Ο Αγησίλαος Σπόρος Λάσκος ανέφερε τις πιο σημαντικές παραδόσεις από την ιστορία του ναού της Κέρκυρας όπως τη συνάντηση όλων των Φιλαρμονικών την Κυριακή των Βαΐων με τη λιτανεία του σειπού σκηνώματος του Αγίου Σπυρίδωνα, το σπάσιμο των «μπότηδων», πήλινων δοχείων γεμάτων με νερό, το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου μετά την πρώτη Ανάσταση στους δρόμους της πόλης από τα παράθυρα των σπιτιών, και το έθιμο του «Μαστέλο» (βαρέλι), όπου στο παλιό εμπορικό κέντρο, την Πίνια, τοποθετείται ένα ξύλινο βαρέλι γεμάτο νερό, στο οποίο οι περαστικοί ρίχνουν νομίσματα, και όταν πλησιάζει η ώρα της πρώτης Ανάστασης κάποιος πέφτει στο βαρέλι και παίρνει τα λεφτά υπό τους ήχους της καμπάνας.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ

Γράφει ο εκπαιδευτικός του ΤΕΓ κ. Γεώργιος Γαλανόπουλος

Η άφιξη των Ελλήνων

Στις 30 Μαρτίου 2021, ο επι. Πρόξενος της Ελλάδας και της Κύπρου κ. Παναγιώτης Ταλούμης μας έδωσε αρκετές πληροφορίες, σε μια συζήτηση εφ' όλης της ύλης, για τον Ελληνισμό και την ιστορία του στη Μαδαγασκάρη. Σύμφωνα με τα αρχεία της Ελληνικής Κοινότητας της Μαδαγασκάρης, πρώτοι Έλληνες αφιχθέντες στο νησί της Μαδαγασκάρης αναφέρεται να είναι ένας Έλληνας με το όνομα Νικόλο Κρητικός, όπου σε συνεργασία με την βασίλισσα της Μαδαγασκάρης κάνει εμπόριο με τη ζάχαρη και το ρούμι. Επίσης, αναφορά στη βιβλιογραφία που υπάρχει στα αρχεία της Ελληνικής κοινότητας, γίνεται για τα αδέρφια "μέλη", από το 1880-1890. Ακόμη και σήμερα, δεσπόζει στο κέντρο της πρωτεύουσας το ξενοδοχείο "μέλις".

Το πρώτο μεγάλο κύμα Ελλήνων μετανάστευσε στο νησί την περίοδο 1910-1939, δηλαδή μέχρι την έναρξη του β' παγκόσμιου πολέμου.

Μετά το τέλος του πολέμου, το 1947, ξεκινά το δεύτερο κύμα Ελλήνων να καταφθάνει στο νησί. Κατά τη περίοδο 1947-1960 εγκαταστάθηκαν στη Μαδαγασκάρη γύρω στους 500 Έλληνες. Οι ασχολίες τους σχετίζονται με το εμπόριο, αγροτικά προϊόντα, δέρματα. Επίσης, αξιόλογη είναι η αναφορά στην παραγωγή του κρασιού "Πίνδος", από Έλληνα στην πόλη Αντσιράμπε, ο οποίος καταγόταν από την Ήπειρο.

Από το 1965, ο ελληνισμός στη Μαδαγασκάρη αρχίζει να φθίνει, κυρίως για οικονομικούς και πολιτικούς λόγους, που ανάγκασαν τους περισσότερους Έλληνες να επιστρέψουν με τις οικογένειές τους στην Ελλάδα.

Σήμερα, στη Μαδαγασκάρη διαβιούν γύρω στους 400 Έλληνες, με ελληνικά ονόματα και καταγωγή από την Κρήτη, Σάμο, Κεφαλλονιά, Πελοπόννησο, Κάρπαθο, Κάλυμνο και Ρόδο. Είκοσι από αυτούς είναι 1ης γενιάς, τρεις είναι 2ης γενιάς και οι υπόλοιποι είναι 3ης γενιάς.

Η οργάνωση του Ελληνισμού

Η πρώτη Ελληνική Κοινότητα στο νησί εμφανίζεται να ιδρύεται περίπου το 1930, όπου και χτίστηκε η πρώτη Ελληνική εκκλησία "Αγ. Νικόλαος", στην πόλη Μαντζούγκα. Η δεύτερη εκκλησία που χτίζεται είναι η «Κοίμησης της Θεοτόκου» (1948-49), όπου αποτελεί και σήμερα τον κύριο Ελληνορθόδοξο ναό της πρωτεύουσας Ανταναναρίβο. Οι Έλληνες της Μαδαγασκάρης, έως και μέχρι τη μεγάλη φυγή του 1965, οργανώνονταν σε τοπικούς συλλόγους και ακολουθούσαν πάντα τα ήθη και έθιμα της μητέρας πατρίδας, με διάφορες εθνικές και θρησκευτικές εκδηλώσεις, που πραγματοποιούνταν στο κτήριο της κοινότητας, που λειτουργεί μέχρι και σήμερα στην περιοχή της Μπεχοριρίκα στην πρωτεύουσα.

Οι Έλληνες σήμερα

Σήμερα, οι 400 και πλέον Έλληνες πολίτες της Μαδαγασκάρης ασχολούνται κυρίως με το εμπόριο και τα αγροτικά προϊόντα (φασόλια, καφές, τσάι, αλάτι). Αρκετοί εξ' αυτών διακρίνονται για τις ικανότητες τους στο εμπόριο και στην επιστήμη. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση δυο αδελφών αρχιτεκτόνων, όπου για τριάντα και πλέον έτη έως και σήμερα, έχουν συμβάλει στην κατασκευή αξιόλογων κτηρίων και υποδομών της χώρας. **Επίσης, η εταιρία Ελλήνων ιδιοκτητών και συμφερόντων με την επωνυμία "ταφ" (Ταλούμης) έχει διεισδύσει σε διάφορους τομείς της οικονομίας της χώρας, από το εμπόριο αυτοκινήτων και αγροτικών προϊόντων, μέχρι τη διαχείριση ακινήτων και χώρων εστίασης.**

Οι Έλληνες και η Εκκλησία

Από πολύ νωρίς, τη δεκαετία '30, οι Έλληνες ένιωσαν την ανάγκη να χτίσουν ναούς Ορθόδοξους. Πέρασαν αρκετά χρόνια, όμως, για να ιδρυθεί η πρώτη Ελληνορθόδοξη Ιεραποστολή με την αρχιεπισκοπή Μαδαγασκάρης, το 1993. Σήμερα, η Αρχιεπισκοπή αριθμεί γύρω στις 50 εκκλησίες και πάνω από 100.000 ιθαγενείς ορθόδοξους χριστιανούς, με αυξητική τάση.

Στη Μαδαγασκάρη, σήμερα, υπάρχει η Αρχιεπισκοπή Β. και Ν. Μαδαγασκάρης, με Δεσπότες τους Σεβασμιότατους Ιγνάτιο και Πρόδρομο, αντίστοιχα. Οι δυο Αρχιεπισκοπές, δείχνουν εάν αξιοθαύμαστο ιεραποστολικό έργο, με την ίδρυση και λειτουργία ιατρικών κέντρων, σχολείων, γηροκομείο και ορφανοτροφείο.

Το Ελληνικό σχολείο.

Οι Έλληνες στη Μαδαγασκάρη, έκαναν πολλές προσπάθειες στο παρελθόν για να λειτουργήσουν Ελληνικό σχολείο, κυρίως με Έλληνες ιεραπόστολους (δεκαετία '60 και 2010-12), στο κτήριο της Ελληνικής Κοινότητας, όπου λειτουργούσαν 4 αίθουσες διδασκαλίας και ένα γραφείο διδασκόντων.

Όμως, μόλις το έτος 2018 έγινε η πρώτη επίσημη προσπάθεια, σε συνεργασία με το υπουργείο Παιδείας στην Ελλάδα, δια του Συντονιστικού Γραφείου στο Ελληνικό Προξενείο του Γιοχάννεσμπουργκ, για την αναγνώριση και ίδρυση ΤΕΓ, ύστερα από αίτημα της Ελληνικής κοινότητας και προεξάρχοντα τον επ. πρόξενο κ. Ταλούμη. Το ΤΕΓ Ανταναναρίβο συστάθηκε στις 28/5/2020, ύστερα από τις επίπονες προσπάθειες του Συντονιστή Εκπαίδευσης κ. Γ. Βλάχου και τις αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Παιδείας.

Η ίδρυση της σχολικής μονάδας, η οποία σήμερα αριθμεί 81 μαθητές/τριες (25 Ελληνικής καταγωγής και οι υπόλοιποι μαλγασοί ορθόδοξοι) έχει δώσει μεγάλη χαρά και ικανοποίηση στον ελληνισμό της Μαδαγασκάρης και σύμφωνα με τα λόγια του επ. προξένου κ. Ταλούμη, αποτέλεσε το κίνητρο για την επαναλειτουργία της Ελληνικής κοινότητας, όπου τελούσε σε χειμέρια νάρκη για 10 και πλέον έτη. Αποτέλεσμα αυτής της επαναδραστηριοποίησης των Ελλήνων για τη διατήρηση της εθνικής συνείδησης είναι η πραγματοποίηση στις 20/3/21ης πρώτης συνέλευσης της Ελληνικής κοινότητας, με στόχο την ενεργοποίηση της και τον ορισμό νέου συμβουλίου, όπου συμμετέχει κι αποσπασμένος εκπαιδευτικός στο ΤΕΓ.

ΕΝΑΡΞΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ "ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΞΩΜΗΣ

Γράφει ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης της ιεράς Μητροπόλεως Αξώμης, κ. Δανιήλ

Η Ιερά Μητρόπολη Αξώμης, συμμετέχοντας στην ιστορική επέτειο και στους εορτασμούς των διακοσίων (200) ετών από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, ανακοίνωσε τον Μάρτιο 2021 την λειτουργία «Κέντρου Εκμάθησης Ελληνικής Γλώσσας και Πολιτισμού» στην Αδδिस Αμπέμπα της Αιθιοπίας.

Λίγες μέρες αργότερα, την 10η Απριλίου 2021 πραγματοποιήθηκε η

έναρξη των μαθημάτων εντός του Μητροπολιτικού Οίκου. Η πρώτη ομάδα αποτελείται από πέντε Αιθίοπες σπουδαστές, αποφοίτους πανεπιστημίων και εν ενεργεία φοιτητές, οι οποίοι υπό την καθοδήγηση της συνεργάτιδος της Ιεράς Μητροπόλεως, δασκάλας-μοναχής Στυλιανής Τοπαλίδου, θα διδαχθούν ελληνική γλώσσα και πολιτισμό.

Το εν λόγω εκπαιδευτικό πρόγραμμα απευθύνεται σε Αιθίοπες, αλλοδαπούς και ομογενείς μη ελληνόφωνους, που πρόκειται να εργασθούν ή να σπουδάσουν στην Ελλάδα και σε άτομα που επιθυμούν να γνωρίσουν την Γλώσσα, την Ιστορία και τον Πολιτισμό της Ελλάδας. Τα μαθήματα Ελληνομάθειας θα προσφέρονται εντελώς δωρεάν και θα διεξάγονται εντός του Μητροπολιτικού Μεγάρου (περιοχή Sidist kilo), κάθε Πέμπτη και Σάββατο, 5.00 έως 6.30 μ.μ.

Αιτήσεις συμμετοχής (συμπληρωμένη φόρμα) ή διευκρινίσεις σχετικά με το εκπαιδευτικό πρόγραμμα, αποστέλλονται στην ηλεκτρονική διεύθυνση archbishop.aksum@gmail.com. Μετά την ολοκλήρωση κάθε επιπέδου εκμάθησης, οι εκπαιδευόμενοι μαθητές ή σπουδαστές θα μπορούν να συμμετάσχουν σε **Εξετάσεις Πιστοποίησης Ελληνομάθειας**, αναγνωρισμένες από το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ευχόμαστε ολόθερμα καλή πρόοδο και καλή σπουδή στους νέους μας!

Οδοιπορικό στην Αιθιοπία / On a Coffee Trip in Ethiopia

Το νέο βιβλίο του
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΝΙΚΑ

Λίγα λόγια από τον συγγραφέα, για το νέο βιβλίο του...

Η αρχική ιδέα ήταν να πάω ένα ταξίδι στην χώρα από όπου ξεκίνησε η μαγική ιστορία του καφέ.

Η Αιθιοπία, όμως, δεν είναι μόνο ο καφές και η ιστορία του.

Είναι η μοναδικότητα των ανθρώπων και η καλοσύνη τους.

Το χαμόγελο των παιδιών τους.

Είναι η κουλτούρα τους. Η ιστορία τους. Η περηφάνια τους.

Η ιδιαιτερότητα στο φαγητό και τη διατροφή τους.

Είναι ο απέραντος ορίζοντας.

Η πολυμορφία του τοπίου και η εναλλαγή της φύσης.

Όλα αυτά μαζί έκαναν την εμπειρία μου πολυσήμαντη.

Εκτός από τον ιδιαίτερο τρόπο καλλιέργειας και επεξεργασίας του καφέ,

είχα την χαρά να γνωρίσω νέους ανθρώπους με πάθος και όραμα

για τη χώρα τους αλλά και με γνήσιο σεβασμό για τα προϊόντα που καλλιεργούν.

Ανθρώπους που προσπαθούν να γεφυρώσουν τις παραδόσεις με την σύγχρονη ζωή. Ανθρώπους που

υποδέχονται τους επισκέπτες από άλλες χώρες

ως φιλοξενούμενους και όχι σαν ξένους.

Με λίγα λόγια, το ταξίδι μου στην φιλόξενη Αιθιοπία

έγινε σταθμός στη ζωή μου!

My original idea was to go on a trip to the country where the magical history of coffee has originated. Ethiopia, however, is not just about coffee and its history. It is the uniqueness of its people and their kindness. The smile of their children. It is their culture. Their history. Their pride. The peculiarity of their food and nutrition. It is its vast horizon! The diversity of its landscape and the alternation of its natural scenery. All this together made my experience highly polysemous. In addition to the unique way of growing and processing coffee, I had the pleasure to meet young people with passion and vision of their country but also with genuine respect for the products they grow. People who try to bridge traditions with modern life. People who welcome visitors from other countries as guests and not like strangers. In a few words, my trip to hospitable Ethiopia came to be a turning point in my life!

www.panagiotisnikas.com

E-mail: info@panagiotisnikas.com

Τηλ. +30 6974 037 190

Ο Παναγιώτης Νίκας αποκαλύπτεται...

Ο Παναγιώτης Νίκας είναι μια ιδιαίτερη περίπτωση, όπως είμαστε όλοι κι όλες μας. Έχω παρακολουθήσει, από κοντά ή μακριά, όλη την πορεία της ζωής του. Όλα τα στάδια της εξέλιξής του μού είναι, λίγο-πολύ, γνωστά. Θεωρώ ότι ήταν χαρισματικό παιδί, επαναστατημένος έφηβος, και ανήσυχος νεαρός άντρας. Ως 'νεόκοπος' επιχειρηματίας, μόλις είκοσι ετών, ήταν εξαιρετικά φιλόδοξος κι επικίνδυνα ατρόμητος! Έκτοτε, ζει μια αυθεντική ζωή, προτάσσοντας τις δικές του αρχές και θέτοντας υψηλούς στόχους.

Η διαδρομή του ούτε ήταν ούτε είναι προδιαγραμμένη ή προβλέψιμη! Οι μελλοντικές του εμπειρίες και περιπέτειες θα εκπλήσσουν κι εμάς αλλά και τον ίδιο!

Ο Παναγιώτης ξέρει πώς να υπερβαίνει τις συμβάσεις της επιβίωσης, αφήνοντας περιθώρια στην δημιουργική του φαντασία. Ενάντια σε όλες τις αντιξοότητες, υπερασπίζεται με σθένος και επιμονή τα όνειρα και το όραμά του για τον κόσμο.

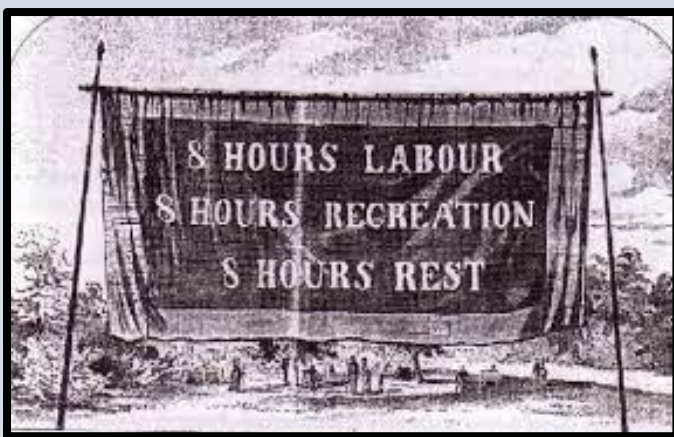
Σίγουρα, θα μας ξαφνιάζει, συνεχώς, με το ανήσυχο και διερευνητικό του πνεύμα. Θα μας εμπνέει με το ασίγαστο πάθος του και τη λαχτάρα του για νέους δρόμους.

Καλομοίρα Εστιανίδη / Επιμελήτρια Έκδοσης

Πρωτομαγιά: Ημέρα μνήμης των αγώνων της εργατικής τάξης και υποδοχής της Άνοιξης

Γράφει η εκπαιδευτικός της σχολής ΣΑΧΕΤΙ, κα Ελένη Γρηγορίου

Την Πρώτη Μαΐου γιορτάζεται η μέρα των εργατών καθώς και η μέρα των λουλουδιών και της Άνοιξης. Η σύμπτωση αυτή του διπλού εορτασμού από τη μια πλευρά της Άνοιξης ως της εποχής του χρόνου που η φύση αναγεννάται και του αγώνα των εργατών, από την άλλη πλευρά για καλύτερες και ανθρώπινες εργασιακές συνθήκες, είναι μια συγκυρία που δεν μπορεί να παραβλεφθεί. Η φύση αναγεννάται και μαζί της ανοίγεται ένα ελπιδοφόρο μέλλον για το σύνολο της ανθρωπότητας που απαιτεί κοινωνική δικαιοσύνη μέσω της διεκδίκησης εργασιακών δικαιωμάτων και θεσμοθετημένης προστασίας της εργατικής τάξης που προσφέρει τις υπηρεσίες της έναντι των επιχειρηματιών που εκμεταλλεύονται το ανθρώπινο δυναμικό για την απόκτηση κέρδους.

Η ιστορία της εργατικής Πρωτομαγιάς

Ιστορικά την 1η Μαΐου γιορτάζεται και τιμάται η μνήμη της αιματηρής και πολυπληθούς εξέγερσης των εργατών του Σικάγου καθώς και των γεγονότων που ακολούθησαν. Στην απεργία πήραν μέρος περίπου 350.000 εργάτες σε 1200 εργοστάσια των ΗΠΑ. Την 1η Μαΐου του 1886 έλαβε χώρα η πιο μαχητική πορεία, με τη συμμετοχή 90.000 ανθρώπων. Ο απολογισμός της εν λόγω πορείας ήταν τέσσερις νεκροί και

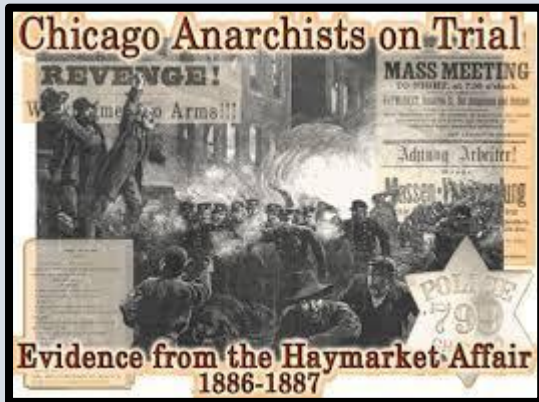
εκατοντάδες τραυματίες μετά από συμπλοκή της Αστυνομίας και των μπράβων της επιχείρησης με τους απεργούς έξω από το εργοστάσιο ΜακΚόρμικ στο Σικάγο.

Την επόμενη μέρα αποφασίστηκε συλλαλητήριο καταδίκης της αστυνομικής βίας στην Πλατεία Χεϊμάρκετ, με πρωτοστατούντες τους αναρχικούς. Η συμμετοχή εργατών και μη στην πορεία ήταν μαζική. Ωστόσο και παρά τις φιλειρηνικές προθέσεις των διαδηλωτών, η πορεία έλαβε δυσάρεστη τροπή. Οι αστυνομικές δυνάμεις πήραν εντολή να διαλύσουν δια της βίας τη συγκέντρωση και τότε από το πλήθος των απωθούμενων διαδηλωτών ρίφθηκε μια

χειροβομβίδα προς το μέρος τους, η οποία εξερράγη, σκοτώνοντας έναν αστυνομικό και τραυματίζοντας δεκάδες. Η αστυνομία άνοιξε πυρ κατά βούληση κατά των συγκεντρωμένων, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον τέσσερις διαδηλωτές και να τραυματιστεί απροσδιόριστος αριθμός, ενώ έξι αστυνομικοί έχασαν τη ζωή τους.

Για τη βομβιστική επίθεση, που προκάλεσε τον θάνατο του αστυνομικού, κατηγορήθηκαν οι αναρχοσυνδικαλιστές Άουγκουστ Σπις, Γκέοργκ Έγκελ, Άντολφ Φίσερ, Λούις Λινγκ, Μίκαελ Σβαμπ, Σάμουελ Φίλντεν, Όσκαρ Νίμπι και Άλμπερτ Πάρσονς, που ήταν από τους οργανωτές της διαδήλωσης. Όλοι, εκτός του Πάρσονς και του Φίλντεν, ήταν γερμανοί μετανάστες. Η δίκη των οκτώ ξεκίνησε στις [21 Ιουνίου](#) 1886. Ο εισαγγελέας Τζούλιους Γκρίνελ ζήτησε τη θανατική ποινή και για τους οκτώ κατηγορουμένους, χωρίς να προσκομίσει κανένα στοιχείο που να τους συνδέει με τη βομβιστική επίθεση. Απλώς, είπε ότι οι κατηγορούμενοι ενθάρρυναν με τους λόγους τους τον άγνωστο βομβιστή να πραγματοποιήσει την αποτρόπαια πράξη του, γι' αυτό κρίνονται ένοχοι συνωμοσίας.

Από την πλευρά της, η υπεράσπιση έκανε λόγο για προβοκάτσια και συνέδεσε τη βομβιστική επίθεση με το διαβόητο πρακτορείο ντετέκτιβ «Πίνκερτον», που συχνά χρησιμοποιούσαν οι εργοδότες ως απεργοσπαστικό μηχανισμό. Οι ένορκοι εξέδωσαν την ετυμηγορία τους στις [20 Αυγούστου](#) 1886 κι έκριναν ενόχους και τους οκτώ κατηγορούμενους. Οι Σπις, Έγκελ, Φίσερ, Λινγκ, Σβαμπ, Φίλντεν και Πάρσονς καταδικάστηκαν σε θάνατο, ενώ ο Νίμπι σε κάθειρξη 15 ετών. Μετά την εξάντληση και του τελευταίου ενδίκου μέσου, ο κυβερνήτης της Πολιτείας του Ιλινόις, Ρίτσορντ Όγκλεσμπι, μετέτρεψε σε ισόβια τις θανατικές ποινές των Σβαμπ και Φίλντεν, ενώ ο Λινγκ αυτοκτόνησε στο κελί του. Έτσι, στις [11 Νοεμβρίου](#) 1887 οι Σπις, Πάρσονς, Φίσερ και Έγκελ οδηγήθηκαν στην αγχόνη, τραγουδώντας τη «[Μασσαλιώτιδα](#)». Η δίκη των οκτώ θεωρείται από διαπρεπείς αμερικανούς νομικούς ως μία από τις σοβαρότερες υποθέσεις κακοδικίας στην ιστορία των ΗΠΑ.

Στις [26 Ιουνίου](#) 1893 ο κυβερνήτης του Ιλινόις, Τζον Πίτερ Άλτγκελντ παραδέχθηκε ότι και οι οκτώ καταδικασθέντες ήταν αθώοι και κατηγόρησε τις αρχές του Σικάγου ότι άφησαν ανεξέλεγκτους τους ανθρώπους του «Πίνκερτον». Ως μια ύστατη πράξη δικαίωσης έδωσε χάρη στους φυλακισμένους Φίλντεν, Νίμπι και Σβαμπ. Αυτό ήταν και το πολιτικό του τέλος. Αργότερα, ο επικεφαλής της αστυνομίας του Σικάγου, που έδωσε την εντολή για τη διάλυση της συγκέντρωσης, καταδικάστηκε για διαφθορά. Μέχρι σήμερα παραμένει ανεξακρίβωτο ποιος ήταν ο δράστης της βομβιστικής επίθεσης.

Η Πρωτομαγιά στην Ελλάδα

Το 1892 έγινε η πρώτη πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στην Ελλάδα, από τον Σοσιαλιστικό Σύλλογο του Καλλέργη. Το 1893, 2000 διαδήλωσαν ζητώντας οχτάωρη εργασία, Κυριακή αργία και κρατική ασφάλιση στα θύματα εργατικών ατυχημάτων. Το 1894, γίνεται μια μεγάλη συγκέντρωση με τα ίδια αιτήματα που λήγει με 10 συλλήψεις και τον Αύγουστο ακολουθεί σύλληψη του σοσιαλιστή Σταύρου Καλλέργη.

Το 1936 έχουμε τους καπνεργάτες της Θεσσαλονίκης. Τα γεγονότα ξεκίνησαν γύρω στο Φεβρουάριο, με κατάληψη ενός εργοστασίου ύστερα από την απόρριψη των αιτημάτων των εργατών και

συνεχίστηκε με συμπαράσταση καπνεργατών από άλλα εργοστάσια. Εναντίον τους χρησιμοποιήθηκε τόσο η αστυνομία όσο και ο στρατός. Δεν υπήρχε κεντρική συγκέντρωση, αλλά μικρές συγκεντρώσεις με ομιλητές σε διάφορα μέρη της πόλης. Σε μια συγκέντρωση στη διασταύρωση Εγνατίας και Βενιζέλου, χωροφύλακες πυροβόλησαν και σκότωσαν 7-8 εργάτες. Σ' αυτό το σημείο έχει στηθεί το μνημείο του καπνεργάτη. Με πυροβολισμούς

προσπάθησαν να διαλύσουν και τις άλλες συγκεντρώσεις και συνολικά είχαμε τουλάχιστον 12 νεκρούς και 300 τραυματίες. Οι δολοφονίες των εργατών ήταν η έμπνευση του Ρίτσου για τον «Επιτάφιο».

Σημειώνεται ότι στην Καισαριανή την 1η Μαΐου 1944, η εργατική Πρωτομαγιά συνέπεσε με την άνανδρη εκτέλεση 200 Ελλήνων ανδρών από τις γερμανικές δυνάμεις Κατοχής. Έτσι, η Καισαριανή δεν εορτάζει μόνο την Εργατική Πρωτομαγιά όπως όλος ο υπόλοιπος ελεύθερος και δημοκρατικός κόσμος αλλά και αποτίει φόρο τιμής στους ήρωες που έχασαν τη ζωή τους για να εξασφαλίσουν την ελευθερία στις μελλοντικές γενιές.

Η Πρωτομαγιά ως επίσημη εορτή ανά τον κόσμο

Η εργατική πρωτομαγιά είναι μια αιματηρή σελίδα στην ανθρώπινη ιστορία όπως μαρτυράται από τα παραπάνω γεγονότα ωστόσο χάριν αυτών των αγώνων και των θυσιών των εξεγερθέντων εργατών θεσμοθετήθηκαν τα θεμελιώδη εργατικά δικαιώματα και αναθεωρήθηκε το θεσμικό και νομοθετικό πλαίσιο για την ασφάλεια, την προστασία και την εξασφάλιση ευνοϊκών όρων εργασίας στους εργαζομένους. Για το λόγο αυτό η Πρώτη Μαΐου είναι παγκόσμια ημέρα μνήμης και απόδοσης φόρου τιμής σε όσους αγωνίστηκαν για το συλλογικό συμφέρον.

Χώρες όπως η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, η Κούβα και τα πρώην Σοβιετικά κράτη τιμούν τη συγκεκριμένη μέρα με εορτασμούς που περιλαμβάνουν συνήθως μεγαλειώδεις λαϊκές και στρατιωτικές παρελάσεις.

Στη Βραζιλία, η μέρα των εργατών είναι επίσημη γιορτή που γιορτάζεται από τα συνδικάτα με ολοήμερες εκδηλώσεις.

Στην Ιαπωνία, παρά το γεγονός ότι η Πρωτομαγιά δεν έχει οριστεί επίσημα ως εθνική αργία από την κυβέρνηση είτε δίνεται από τους εργοδότες ως αργία είτε λαμβάνεται ως άδεια άνευ αποδοχών από την πλειονότητα των Ιαπώνων.

Στο Νεπάλ, η Πρωτομαγιά αναγνωρίστηκε ως εθνική αργία το 2007, παρότι γιορτάζεται στη χώρα από το 1963.

Η Γερμανική Πρωτομαγιά αποτελεί μία σημαντική ημέρα, όπου παραδοσιακά τονίζεται η πολιτική σημασία της ημέρας στις περισσότερες περιοχές της και αναφέρεται συνήθως ως «Ημέρα των Εργατών». Μαζικές ετήσιες διαδηλώσεις λαμβάνουν χώρα στο Βερολίνο, οι μεγαλύτερες από τις οποίες διοργανώνονται από εργατικά συνδικάτα και πολιτικά κόμματα.

Η άλλη πλευρά της Πρωτομαγιάς

Η 1η Μαΐου είναι επίσης και μια γιορτή υποδοχής της ελεύσεως της Άνοιξης που κρατά τις ρίζες της από την αρχαία Ελλάδα.

Η γιορτή πρόδρομος της σημερινής Πρωτομαγιάς ήταν τα Ανθεστήρια ή Διονύσια. Τα Ανθεστήρια ήταν η πρώτη καθιερωμένη γιορτή των λουλουδιών και γιορτάζονταν κάθε χρόνο από την 11^η ως την 13^η ημέρα του μηνός Ανθεστηριώνος, δηλαδή 2 με 4 Φεβρουαρίου.

Τα Ανθεστήρια γιορτάζονταν αρχικά μόνο στην Αθήνα, αλλά με το πέρασμα των χρόνων απέκτησαν πανελλήνιο χαρακτήρα. Ακόμη, ήταν κατά κάποιον τρόπο θρησκευτική γιορτή, μιας και ήταν αφιερωμένη στο θεό Διόνυσο. Το πλέξιμο του μαγιάτικου στεφανιού σε όλες τις περιοχές της Ελλάδας είναι η ζωντανή μαρτυρία μιας μακραίωνης παράδοσης που δε σταμάτησε να υφίσταται από την αρχαιότητα ως σήμερα.

Η Ελλάδα αριθμεί πολλές παραδόσεις που συνδέονται με τον εορτασμό της Άνοιξης και ο τελετουργικός τους χαρακτήρας παραπέμπει στην αρχαιότητα. Στην Κέρκυρα για παράδειγμα περιέφεραν κορμό τρυφερού κυπαρισσιού στολισμένου με λουλούδια, μαντήλια, κορδέλες και φρούτα της εποχής (μούσμουλα) και χορταρικά. Αυτό ήταν το μαγιόξυλο που θεωρούνταν ότι είχε θεραπευτικές ιδιότητες.

Επίσης, η Πρωτομαγιά στη Δυτική Μακεδονία συνδέεται με ποικίλα έθιμα γονιμικού κυρίως χαρακτήρα, και τραγούδια. Έτσι, στη Βλάστη Κοζάνης πρωί πρωί αδειάζουν τα αγγεία και φέρνουν φρέσκο νερό από τη βρύση. Τα παιδιά κόβουν κλάδους οξυάς και τους φέρνουν στους γύρω από το χωριό λόφους, όπου κυρίως τα κορίτσια στήνουν χορούς, «πιάνοντας το Μάη». Στολίζουν τις μέσες τους με λυγαριές, για να μην τους πονάει τον Ιούνιο στον θειρισμό. Στο Τσακνοχώρι Βοΐου στολίζουν τις πόρτες των σπιτιών με πρασινάδες, ενώ στη Γαλατινή κρεμούν στη βρύση ένα πράσινο κλαδί και τρώνε κάτι πρωϊ - πρωϊ, για να «μην τους τσακίσει ο κούκος».

Στην πόλη της Φλώρινας το πρωί ανεβαίνουν στον λόφο του Αγίου Παντελεήμονα και συναγωνίζονται ποιος θα μαζέψει πρώτος λουλούδια, να φτιάξουν στεφάνια που στεφανώνονται οι ίδιοι και φροντίζουν και να τα κρεμάσουν πρώτοι στην εξώπορτα του σπιτιού τους και να πιάσουν πρώτοι τον Μάη, για το καλό, για γούρι. Εκεί στον λόφο οι Φλωρινιώτες παραδοσιακά μέχρι σήμερα χαίρονται τη φύση, χορεύουν και τραγουδούν.

Παρόμοιους εορτασμούς για την έλευση της Άνοιξης παρατηρούνται σε πολλούς άλλους αρχαίους πολιτισμούς. Σε κάποιες περιοχές της Ιρλανδίας παραδείγματος χάριν συνηθίζουν να φτιάχνουν τον "θάμνο του Μαΐου" όπως τον αποκαλούν, χρησιμοποιώντας αγκάθια, λουλούδια και κορδέλες. Κάτι σαν το δικό μας πρωτομαγιάτικο στεφάνι. Με τον τρόπο αυτό γιορτάζουν την αναγέννηση της φύσης και τη γονιμότητα της γης.

Αντίστοιχη γιορτή ήταν η Βαλπουριανή νύχτα η οποία γιορταζόταν στην κεντρική και βόρεια Ευρώπη με άναμμα μεγάλων φωτιών που συνοδεύονταν από τελετουργικούς χορούς γύρω από αυτές.

Αργότερα, με την επικράτηση του χριστιανισμού στην Ευρώπη πολλές γιορτές από αυτές είτε απαγορεύτηκαν είτε μεταλλάχτηκαν και ο εορτασμός της Πρωτομαγιάς έπαψε να έχει θρησκευτικό-τελετουργικό χαρακτήρα και επικεντρώθηκε στην φύση και τα λουλούδια.

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΟС- “ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΨΗΦΙΑΚΑ – ΔΙΔΑΣΚΟΥΜΕ ΨΗΦΙΑΚΑ” ΓΙΑ ΤΗΝ Α/ΘΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ Β/ΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Γράφει ο Συντονιστής Εκπαίδευσης κ. Γεώργιος Βλάχος

Η πλατφόρμα **mooc.edu.gr** είναι η επίσημη διαδικτυακή πλατφόρμα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων (ΥΠΑΙΘ) για τη φιλοξενία και διάθεση **Μαζικών Ανοιχτών Διαδικτυακών Μαθημάτων (MOOCs - Massive Online Open Courses)** σε εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αλλά και κάθε ενδιαφερόμενο/η.

Έτσι, το 1ο ΜΟΟС που προσφέρεται μέσω της πλατφόρμας **mooc.edu.gr** έχει τίτλο «ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΨΗΦΙΑΚΑ, ΔΙΔΑΣΚΟΥΜΕ ΨΗΦΙΑΚΑ» και αφορά στην παιδαγωγική αξιοποίηση της τεχνολογίας για την ανάπτυξη δεξιοτήτων μάθησης στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (έναρξη τον 10/2020) και στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση (έναρξη τον 03/2021). Αναπτύχθηκε από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και το European SchoolNet, σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ), το ΙΤΥΕ, μια ομάδα εθελοντών εκπαιδευτικών και με τη συμβολή ακαδημαϊκών της Επιστημονικής Επιτροπής του Ψηφιακού Σχολείου.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Ως εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουμε συνεχώς ολοένα και πιο σύνθετες προκλήσεις, οι οποίες οφείλονται στις κοινωνικές και τεχνολογικές εξελίξεις. Η πανδημία του κορονοϊού ώθησε την εκπαιδευτική κοινότητα ως σύνολο σε μια απότομη στροφή σε μορφές εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. **Είμαστε, όμως, κατάλληλα προετοιμασμένοι να αξιοποιήσουμε τις νέες ευκαιρίες και εργαλεία;** Οι νέες προκλήσεις μας καλούν να εκσυγχρονίσουμε τον ρόλο των εκπαιδευτικών και των μαθητών, αλλά και να επαναπροσδιορίζουμε συνεχώς τις μεθόδους και τα θέματα διδασκαλίας και εκπαίδευσης που προφέρονται.

Σε αυτό το εκπαιδευτικό πρόγραμμα επικεντρωνόμαστε στις τέσσερις βασικές δεξιότητες που με βάση το αρχικό γράμμα της ονομασίας τους στα αγγλικά αποκαλούνται τα 4Cs: Αυτές είναι η **συνεργασία** (Collaboration), η **επικοινωνία** (Communication), η **κριτική σκέψη** (Critical Thinking) και η **δημιουργικότητα** (Creativity), οι οποίες, από κοινού, βοηθούν τόσο τους εκπαιδευτικούς όσο και τους μαθητές να διαχειριστούν αυτές τις προκλήσεις. Τα 4Cs ενισχύουν την ικανότητα των μαθητών/τριών να βρουν το δρόμο τους, προσωπικά, κοινωνικά και επαγγελματικά, στον σημερινό ταχέως μεταβαλλόμενο κόσμο, ενώ συγχρόνως διευκολύνουν την ανάπτυξη άλλων σύγχρονων δεξιοτήτων, όπως η επίλυση προβλημάτων, η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα, η πρωτοβουλία, η κατανόηση και ο ψηφιακός και τεχνολογικός γραμματισμός. Η τεχνολογία μπορεί να σας βοηθήσει να καλλιεργήσετε αυτές τις δεξιότητες στους μαθητές και σε αυτό το εκπαιδευτικό πρόγραμμα θα διερευνήσουμε το πώς!

Στόχος του προγράμματος είναι να βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς να αποκτήσουν περισσότερες γνώσεις σχετικά με αυτές τις δεξιότητες και να ανακαλύψουν μεθόδους και τρόπους διδασκαλίας που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τους μαθητές τους να τις αναπτύξουν, οργανώνοντας κατάλληλες εκπαιδευτικές εμπειρίες και χρησιμοποιώντας τα ψηφιακά μέσα που διαθέτουμε, τα οποία είναι πλέον ιδιαίτερα αναγκαία.

Αυτός ο κύκλος μαθημάτων είναι ανοιχτός σε όλους. Δεν υπάρχουν επίσημα προαπαιτούμενα για την εγγραφή, εκτός από τις βασικές ψηφιακές δεξιότητες.

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

ΣΚΟΠΟΣ: Η εμπάθυνση της γνώσης των συμμετεχόντων για τις τέσσερις βασικές δεξιότητες μάθησης και την εφαρμογή τους στη διδασκαλία και τη μάθηση.

ΣΤΟΧΟΙ: Ο κύκλος μαθημάτων θα βοηθήσει τους συμμετέχοντες:

A. Να έχουν μια βαθύτερη κατανόηση για:

- Τα 4Cs (Συνεργασία, Επικοινωνία, Κριτική σκέψη, Δημιουργικότητα) και πώς μπορούν να προετοιμάσουν τους μαθητές για το μέλλον
- Τον τρόπο με τον οποίο η ψηφιακή τεχνολογία μπορεί να υποστηρίξει την ανάπτυξη βασικών δεξιοτήτων μάθησης
- Το ρόλο της ψηφιακής τεχνολογίας στην καινοτόμο διδασκαλία και μάθηση

B. Να είναι σε θέση να:

- Εφαρμόσουν στην καθημερινή τους διδασκαλία καινοτόμους τρόπους ανάπτυξης των 4Cs των μαθητών
- Αναστοχαστούν σχετικά με τις πρακτικές τους και να αυτοαξιολογήσουν την παιδαγωγική ψηφιακή τους ικανότητα
- Αξιοποιήσουν ψηφιακά εργαλεία για να κινητοποιήσουν τους μαθητές και να υποστηρίξουν την προσωπική τους ανάπτυξη
- Δημιουργήσουν και εφαρμόσουν το δικό τους καινοτόμο σχέδιο μαθήματος
- Συνεργαστούν και να επικοινωνήσουν με συναδέλφους, μοιράζοντας ιδέες σε μια κοινότητα πρακτικής και μάθησης

ΣΥΝΟΨΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Η δομή του προγράμματος μάς καθοδηγεί στο ταξίδι της συνεργατικής μαθησιακής διαδικασίας, εστιάζοντας στην επικοινωνία, την κριτική σκέψη και τις δημιουργικές δεξιότητες που απαιτούνται σε αυτήν τη διαδικασία.

Διδακτική ενότητα 1 - Συνεργασία: Δουλεύοντας μαζί για την επίτευξη ενός κοινού στόχου

Διδακτική ενότητα 2 - Επικοινωνία: Η δεξιότητα που χτίζει διαπροσωπικές σχέσεις

Διδακτική ενότητα 3 - Κριτική σκέψη: Η δεξιότητα αμφισβήτησης ισχυρισμών

Διδακτική ενότητα 4 - Δημιουργικότητα: Η δεξιότητα ανατροπής των καθιερωμένων

Διδακτική ενότητα 5 - Αξιολόγηση μεταξύ συναδέλφων

Τα Ανοιχτά Διαδικτυακά Μαθήματα (MOOCs) της πλατφόρμας **mooc.edu.gr** θα προσφέρονται δωρεάν σε όλους. Θα αφορούν σε μια ευρεία γκάμα θεμάτων. Θα δίνουν έμφαση στην ανάπτυξη και καλλιέργεια δεξιοτήτων, σε καινοτόμες παιδαγωγικές έννοιες, στρατηγικές, εργαλεία για τη διδασκαλία και τη μάθηση, καθώς και πολλά άλλα.

Τα ΜΟΟC ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΨΗΦΙΑΚΑ - ΔΙΔΑΣΚΟΥΜΕ ΨΗΦΙΑΚΑ για την Α/βμια και τη Β/θμια εκπαίδευση έχουν πραγματοποιηθεί, αλλά το υλικό παραμένει διαθέσιμο για όλους.

Πηγή:

https://mooc.edu.gr/courses/course-v1:minedu_eun+Digital_Learning_Teaching2+2021_DL2/about#about/

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΕΘΙΜΑ ΣΤΟ ΝΤΕΡΜΠΑΝ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ από το ΤΕΓ Ντέρμπαν.

Τη Μεγάλη Πέμπτη συγκεντρωθήκαμε για να τηρήσουμε τα έθιμα του Πάσχα.

Βάψαμε κόκκινα αυγά με τους μικρούς μας μαθητές και αφού παιδευτήκαμε με τη ζύμη τα καταφέραμε και φτιάξαμε παραδοσιακά πασχαλινά κουλούρια.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!

Νηπιαγωγείο Σχολής ΣΑΧΕΤΙ: Πασχαλινές δραστηριότητες στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης διδασκαλίας.

Στέλλα Καραγιάννη MA Education

Στο παρόν άρθρο θα παρουσιαστούν οι δραστηριότητες που υλοποιήθηκαν από τους/τις μαθητές/τριες της Μεγάλης Τάξης του Νηπιαγωγείου της Σχολής ΣΑΧΕΤΙ στο πλαίσιο της θεματικής ενότητας «Πάσχα». Επίσης, θα αναφερθούν συνοπτικά οι βασικές θεωρητικές προσεγγίσεις από τις οποίες απορρέουν η μεθοδολογία και οι πρακτικές που εφαρμόστηκαν στην εκπαιδευτική πράξη.

Η διδασκαλία μιας γλώσσας ως δεύτερης/ξένης σε παιδιά προσχολικής ηλικίας στηρίζεται στον προφορικό λόγο, δεδομένου ότι τα παιδιά σε αυτό το στάδιο δεν έχουν κατακτήσει ακόμη τις δεξιότητες της γραφής και της ανάγνωσης. Το Αναλυτικό Πρόγραμμα του Νηπιαγωγείου στη Σχολή ΣΑΧΕΤΙ, σε ό,τι αφορά τη διδασκαλία των Ελληνικών ως δεύτερης/ξένης γλώσσας, αποτελείται από δύο μέρη: Το ακαδημαϊκό και το πολιτισμικό. Τα δύο αυτά μέρη δεν αποτελούν ανεξάρτητες μεταβλητές, αλλά το καθένα συμπληρώνει και ενισχύει το άλλο. Η εκμάθηση του λεξιλογίου αφορά το ακαδημαϊκό μέρος του Αναλυτικού Προγράμματος. Βασική προϋπόθεση, όμως, για οποιαδήποτε μαθησιακή δραστηριότητα σε οποιοδήποτε γνωστικό αντικείμενο είναι η δημιουργία ενδιαφέροντος και κινήτρων στους μαθητευόμενους. Στο σημείο αυτό και στο πλαίσιο διδασκαλίας των Ελληνικών ως δεύτερης/ξένης γλώσσας, υπεισέρχεται το πολιτισμικό μέρος του μαθήματος το οποίο συμβάλλει στη δημιουργία ενδιαφέροντος και αγάπης για τον πολιτισμό της χώρας της οποίας τη γλώσσα διδάσκονται. Η διδασκαλία των Ελληνικών στη Σχολή ΣΑΧΕΤΙ αρχίζει από τον Παιδικό Σταθμό. Στα παιδιά αυτής της ηλικίας το πολιτισμικό μέρος καταλαμβάνει μεγαλύτερο μέρος στη διδασκαλία έναντι του ακαδημαϊκού. Ο χρόνος του ακαδημαϊκού μέρους αυξάνεται σταδιακά ανάλογα με την τάξη, την εκπαιδευτική βαθμίδα και το επίπεδο της ελληνομάθειας των παιδιών.

Με βάση τα προαναφερθέντα, οι στόχοι της διδασκαλίας στο πλαίσιο της συγκεκριμένης θεματικής ενότητας διαμορφώθηκαν ως εξής:

- Να μάθουν τα παιδιά το θρησκευτικό μέρος της γιορτής του Πάσχα.
- Να διδαχθούν αρχές και αξίες μέσα από την θρησκευτική αφήγηση.
- Να έρθουν σε επαφή με τα ελληνικά πασχαλινά έθιμα.
- Να μάθουν το βασικό λεξιλόγιο της ενότητας.

Οι τρεις πρώτοι στόχοι καλύπτουν το πολιτισμικό μέρος της διδασκαλίας ενώ ο τελευταίος το ακαδημαϊκό.

Για την επίτευξη των παραπάνω στόχων λάβαμε υπόψη μας τη θεωρία της κοινωνικής αλληλεπίδρασης του Vygotsky, η οποία υποστηρίζει ότι ο ανθρώπινος νους αναπτύσσεται μέσα από την αλληλεπίδραση του ατόμου με το κοινωνικό σύνολο. Υπό αυτή την έννοια, το παιδί της προσχολικής ηλικίας διαμορφώνει τη σκέψη του μέσα από δύο πεδία που είναι η οικογένεια και το σχολείο. Σύμφωνα με τον Vygotsky, καθοριστικός παράγοντας για την μαθησιακή εξέλιξη των μαθητών αποτελεί η σχέση δασκάλου- μαθητή. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στη θεωρία του Vygotsky είναι καθοδηγητικός και διαγνωστικός. Αναλυτικότερα, ο εκπαιδευτικός είναι αυτός που θα διαγνώσει το βαθμό ετοιμότητας του κάθε μαθητή, ώστε να σχεδιάσει τις κατάλληλες μαθησιακές δραστηριότητες που θα οδηγήσουν τον μαθητή από το πραγματικό αναπτυξιακό του επίπεδο στο εν δυνάμει αναπτυξιακό του επίπεδο, που στο πλαίσιο της θεωρίας του Vygotsky ορίζεται ως «Ζώνη επικείμενης ανάπτυξης». Ο μαθητής, δηλαδή, θα εργαστεί με το δάσκαλό του ή στα πλαίσια μιας ομάδας προκειμένου να κατακτήσει την παρεχόμενη γνώση και στη συνέχεια θα κληθεί να εφαρμόσει μόνος του όσα έμαθε για τη επίλυση σχετικών προβλημάτων.

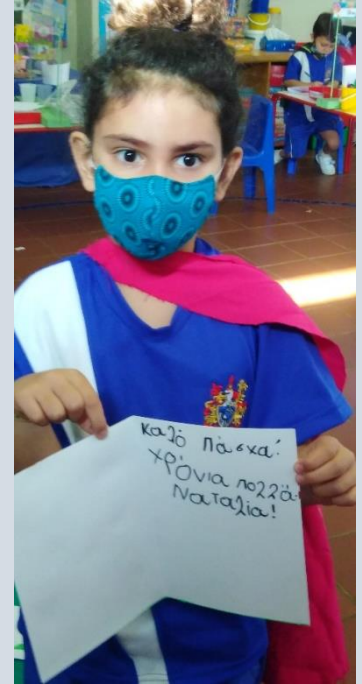

Η ανομοιογένεια είναι αυτό που χαρακτηρίζει τον μαθητικό πληθυσμό όλο των σχολικών βαθμίδων σήμερα. Οι διαφορές αυτές αποδίδονται σε κοινωνικούς, πολιτισμικούς και οικονομικούς παράγοντες. Με τη σειρά τους οι παράγοντες αυτοί οδηγούν σε διαφορές στο βαθμό μαθησιακής ετοιμότητας, στο μαθησιακό προφίλ των μαθητών (οπτικός τύπος, ακουστικός τύπος, κιναισθητικός τύπος) καθώς, επίσης και στα ενδιαφέροντα των μαθητών. (Οικονομίδης, Σφυρόερα).

Στο νηπιαγωγείο της Σχολής ΣΑΧΕΤΙ ο μαθητικός πληθυσμός χαρακτηρίζεται από ανομοιογένεια λόγω του πολυπολιτισμικού χαρακτήρα του σχολείου. Για τον λόγο αυτό, σε ό,τι αφορά τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας ως δεύτερης/ξένης γλώσσας, χωρίσαμε τα παιδιά της Μεγάλης Τάξης του Νηπιαγωγείου σε επίπεδα ανάλογα με το επίπεδο της ελληνομάθειας του κάθε μαθητή. Δημιουργήθηκαν 3 επίπεδα που είναι αυτά των προχωρημένων, των

ενδιάμεσων και των αρχάριων. Και πάλι, όμως, οι ανάγκες των παιδιών ακόμα κι αν ανήκουν στο ίδιο επίπεδο δεν είναι ίδιες. Για το λόγο αυτό υιοθετήσαμε το μοντέλο της διαφοροποιημένης διδασκαλίας, προκειμένου να ικανοποιήσουμε τις μαθησιακές ανάγκες των μαθητών μας. Η διαφοροποιημένη διδασκαλία αποτελεί μία σύγχρονη πρόταση οργάνωσης της εκπαιδευτικής πράξης, η οποία λαμβάνει υπόψη της τις ατομικές διαφορές του μαθητικού πληθυσμού και διατρέχει το περιεχόμενο, τη διαδικασία και το αποτέλεσμα της μαθησιακής διαδικασίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να οργανώσει δραστηριότητες για κάθε μαθητή ξεχωριστά. Αντίθετα, του δίνεται η δυνατότητα να εργάζεται με όλη την τάξη, με ομάδες ή και με μεμονωμένους μαθητές. Στο σημείο αυτό, γίνεται φανερό και η συνάφεια της διαφοροποιημένης διδασκαλίας με την θεωρία της κοινωνικής αλληλεπίδρασης σε ό,τι αφορά το ρόλο του δασκάλου ως συντονιστή της εκπαιδευτικής διαδικασίας, αλλά και τη λειτουργία της εργασίας των μαθητών σε ομάδες. Δίνεται, δηλαδή, «έμφαση στη σημασία των κοινωνικών αλληλεπιδράσεων στην οικοδόμηση της μάθησης, αλλά και στη ζώνη της επικείμενης ανάπτυξης» (Σφυρόερα 2007, Tomlinson et al 2003). Επίσης, η διαφοροποιημένη διδασκαλία είναι συναφής με την διαθεματική προσέγγιση της διδασκαλίας, αφού και στις δύο προσεγγίσεις αποτελεί βασικό στοιχείο της διδακτικής πράξης η οργάνωση της τάξης σε ομάδες με μία βασική διαφορά. Στην διαφοροποιημένη διδασκαλία έχουμε ευέλικτη ομαδοποίηση ενώ στην διαθεματική ανομοιογενείς ή μικτές ομάδες (Κακανά 2008). Η θεωρία του Gardner σχετικά με τους τύπους πολλαπλής νοημοσύνης έχει επίσης επηρεάσει το θεωρητικό πλαίσιο, αλλά και τις πρακτικές της διαφοροποιημένης διδασκαλίας (Μαβίδου 2020).

Με βάση τα παραπάνω οι μαθητές όλων των τάξεων και των επιπέδων διδάχτηκαν την ιστορία για το Πάσχα και το λεξιλόγιο της συγκεκριμένης ενότητας, που καλύπτουν το πολιτισμικό και ακαδημαϊκό μέρος του Αναλυτικού μας Προγράμματος αντίστοιχα, μέσα από διασκεδαστικές και βιωματικές δραστηριότητες. Δημιούργησαν το δικό τους βιβλίο όπου ζωγράρισαν σημαντικές στιγμές από τη ζωή και το έργο του Χριστού, έφτιαξαν μεγάλο πανό με τη βάρκα των μαθητών του, ακολούθησαν τις οδηγίες μιας συνταγής, έπλασαν κουλουράκια και τραγούδησαν το ελληνικό παραδοσιακό παιδικό τραγούδι «Πλάθω κουλουράκια», παρακολούθησαν σχετικές ιστορίες προσαρμοσμένες για παιδιά που αφορούν το θρησκευτικό μέρος της γιορτής καθώς, επίσης, και ιστορίες που αναφέρονται σε ελληνικά πασχαλινά έθιμα, ζωγράρισαν λουλούδια και στόλισαν τον Επιτάφιο, έβαψαν κόκκινα αυγά, κατασκεύασαν αυγοθήκες, διακόσμησαν πασχαλινές κάρτες και έμαθαν ευχές για το Πάσχα στην ελληνική γλώσσα. Λαμβάνοντας υπόψη ότι όλα τα παιδιά δεν μαθαίνουν με τον ίδιο τρόπο, με τις ποικίλες δραστηριότητες προσπαθήσαμε να ανταποκριθούμε στις ατομικές ανάγκες μάθησης των μαθητών μας. Τα παιδιά ανταποκριθήκαν με ενθουσιασμό και πιστεύουμε ότι οι στόχοι μας επιτεύχθηκαν.

Νίκος Κομματάς, MA Education, ΠΕ70

«Πασχαλινή ιστορία»

Ακριβώς ένα μήνα πριν απ' το Πάσχα, ο κυρ Διονυσάκης απόχτησε ένα αρνί. Αυτό έγινε κυριολεκτικά στην τύχη.

Μια μέρα, δηλαδή, ο Τάκης ο Μπίμπας, ο φίλος του ο κουρέας και άσπονδος αντίπαλός του στο τάβλι, έβγαλε αυτό τ' αρνί στον κλήρο για ένα χιλιάρικο. Είδε κι έπαθε να τον πείσει.

— Βρε, άσε με κάτω, χριστιανέ μου, έλεγε ο κυρ Διονυσάκης. Πρώτο και κύριο, εγώ είμαι άτυχος άνθρωπος.

— Έλα δω. Βάλε το δεκαεφτά και, αν δε σου πέσει, να μου πεις «φτου σου, ρε Μπίμπα!».

— Πρώτο και κύριο, τι να το κάνω εγώ ένα ολόκληρο πρόβατο;

— Αστειεύεσαι; Το Πάσχα έρχεται. Έχεις παιδιά, οικογένεια. Μ' ένα αρνί έντεκα κιλά θα τρως μια βδομάδα κρέας.

— Άκου δω, φίλε μου, είπε τότε σοβαρά ο κυρ Διονυσάκης. Πρέπει να ξέρεις ότι εγώ ποτέ στη ζωή μου δεν έχω σηκώσει μαχαίρι σε ζωντανό.

Ο κουρέας γέλασε την ώρα που τσέπωνε το χιλιάρικο.

— Ακόμα δεν τον είδαμε, Γιάννη τότε βγάλαμε! Άσε να σου πέσει πρώτα, και το σφάξιμο τ' αναλαμβάνω εγώ.

Και σκύβοντας πάνω στον κατάλογό του καταχώρισε φωναχτά: «Νούμερο 17, Διονυσάκης Γκολφινόπουλος. Άντε, καλή τύχη».

Και τα 'φερε έτσι ο Θεός.

Ο μικρός του κουρείου έχωσε το χέρι του στην πλατιά τσέπη του Τάκη Μπίμπα και τραβά αυτό το νούμερο ανάμεσα σ' άλλα διακόσια, που έκανε τον κυρ Διονυσάκη να μην πιστεύει στ' αυτιά του. Και, την ώρα που φώναζε πάλι ο κουρέας «νούμερο 17, Διονυσάκης Γκολφινό-», άρπαξε ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη, δυνατό.

Έτσι έγινε με τ' αρνί. Ο κυρ Διονυσάκης, ζαλισμένος ακόμα κι έχοντας την πεποίθηση ότι αποδώ και πέρα η τύχη του άλλαξε, το τράβηξε απ' το σχοινί και το πήγε σπίτι. Τα δυο μικρά παιδιά έκαναν μεγάλες χαρές κι όλοι μες στην αυλή το δέχτηκαν έτσι, ακόμα και ο σκύλος, χωρίς να ζηλέψει, γιατί ήταν ένα αρνί πολύ όμορφο πραγματικά, σαν αυτά που ζωγραφίζονται: με τόσο κάτασπρο μαλλί, με τόση υπομονή... Δεν υπάρχει άλλο ζώο χωρίς άμυνα.

Ήταν ένα λιβαδάκι με φουντωμένες ελιές μπροστά στη γραμμή. Αυτοί που ταξιδεύανε το πρωί με το τρένο και κάθονταν στο δεξί παράθυρο βλέπανε μια στράτα από λεύκες, ένα κόκκινο αγρόχτημα, ένα πηγάδι με κληματαριές. Η κυρα-Μαρία ερχότανε στην αυλή κρατώντας ανασηκωμένες τις άκρες της ποδιάς της. Το πρωί φώναζε τις κότες. Υπήρχε κι ένας περιστερώνας και μια κατσίκα με τα παιδιά της, αλλά μόνο τ' αρνί είχε προορισμό να σφαχτεί το Πάσχα.

Το τρένο περνά μπροστά γρήγορα, με τα παράθυρά του γεμάτα εικόνες εξοχής. Αμέσως μετά ερχόταν η πόλη, με μια εντύπωση στενόχωρη, σκούρα ή εκτυφλωτική. Ο ταξιδιώτης νομίζει πως η πόλη ορμά όλο και πιο γρήγορα κατά πάνω στην εξοχή και μόνο οι λεύκες αντιστέκονται στους τοίχους. Και τα «σπαθιά» των αθάνατων γύρω στ' αγρόχτημα. Καθώς περνά πρωί μεσημέρι, έχει την εντύπωση πολιορκίας, που στενεύει όσο γρήγορα φεύγει το τρένο και μπαίνει στους δρόμους της πόλης. Κάπου εκεί είναι το κουρείο

του Τάκη Μπίμπα, είκοσι λεπτά με τα πόδια. Και πριν φύγει με τ' αρνί του, ο κυρ Διονυσάκης δεν ξέχασε να ζητήσει κατηγορηματική διαβεβαίωση.

— Εντάξει, του είπε ο κουρέας. Τη Μεγάλη Παρασκευή πρωί πρωί θα 'ρθω να το σφάξω εγώ. Να μένεις ήσυχος.

Ήταν ήσυχος.

Η άνοιξη ερχόταν εδώ πολύ όμορφη μες στον αυλόγυρο. Ο κυρ Διονυσάκης τ' απογεύματα ασχολούνταν με τα ζώα και τα ποτιστικά. Η γυναίκα του με τα λουλούδια.

Φέτος έχουμε Πάσχα στις 3 Μαΐου κι οι πασχαλιές μερικές φορές δεν είν' εντάξει στο ραντεβού. Κάποτε βιάζονται, κάποτε βαριούνται και μαραίνονται. Η κυρα-Μαρία κόβει βιολέτες και γαρίφαλα για τον επιτάφιο, που γίνεται άσπρος και μοβ.

Μια βδομάδα πιο πριν, ο κυρ Διονυσάκης τράβηξε ένα κόκκινο σημάδι πάνω στο ασπρόμαλλο αρνάκι. Έτσι κάνουν τη Μεγάλη Βδομάδα όσοι έχουν ένα «μόσχο σιτευτό». Κουβέντιασε με τη γυναίκα του:

— Για πότε λες;

— Την Κυριακή του Πάσχα.

— Λες δηλαδή να το βάλουμε στη σούβλα;

— Ναι. Θα 'ναι πολύ όμορφα στην αυλή, αν έχει λιακάδα. Να καλέσουμε και τους κουμπάρους με τα παιδιά.

— Μ' αρέσει η ιδέα σου, είπε ο κυρ Διονυσάκης. Θα πάρω κληματόβεργες για τη θράκα.

Το ίδιο απόγευμα ετοίμασε το μέρος κοντά στο πηγάδι, έφερε ένα φόρτωμα κληματόβεργες και μια σούβλα.

— Θα σκάσω το λάκκο κοντά στο πηγάδι, έλεγε. Θα βάλω τα δυο τραπέζια κοντά κοντά. Μπορεί να 'ρθουν κι αποβραδís την Ανάσταση. Να κάνουμε λίγη γαρδούμπα και μαγειρίτσα. Θα περάσουμε θαύμα, ε;

— Μόνο που πρέπει να το σφάξουμε δίχως άλλο τη Μεγάλη Παρασκευή, είπε η κυρα-Μαρία.

— Δίχως άλλο.

Το μεσημέρι της Μεγάλης Πέμπτης έπαιξε ένα ταβλάκι με τον κουρέα κι έχασε. Είχε όμως μια ευχαρίστηση ήσυχη. Αύριο ολημέρα χτυπούν οι καμπάνες λυπητερά, τίποτ' άλλο δε γίνεται στον κόσμο. Τη μέρα αυτή την αγαπά πιο πολύ απ' όλες, δεν είναι ανθρώπινη. Και την παράλλη νύχτα, τα μεσάνυχτα, θα χτυπήσουν ξαφνικά όλες οι καμπάνες μαζί. Δεν υπάρχει πιο σπουδαίο γεγονός απ' την Ανάσταση. Θυμήθηκε λοιπόν το αρνάκι. Εξάλλου νήστευε κιόλας. Και του λέει:

— Τάκη, λοιπόν δεν πιστεύω να με ξέχασες, ε;

— Για τι πράμα μιλάς;

— Για τ' αρνάκι.

— Δεν είπαμε; Άσ' το σ' εμένα.

— Αύριο πρωί πρωί θα σε περιμένω. Κοίτα μην τυχόν και...

— Καλά, βρε αδερφέ!

— Όχι «καλά!». Πρέπει να ξέρεις ότι εγώ ποτέ στη ζωή μου δεν έχω σηκώσει μαχαίρι σε ζωντανό.

Την άλλη μέρα ήτανε η Μεγάλη Παρασκευή, που χτυπούσαν οι καμπάνες λυπητερά. Τα περισσότερα προβατάκια είχανε μια κόκκινη βούλα στη ράχη, σημάδι θανάτου. Μερικά το είχανε καταλάβει.

Ο κουρέας όμως δεν ήρθε στο ραντεβού. Ο κυρ Διονυσάκης σηκώθηκε μία ώρα πιο πριν και τον περίμενε. Βγήκε στην αυλόπορτα και κοίταζε το δρόμο. Η ώρα περνούσε κι όλο μουρμούριζε κι ανησυχούσε. Ήταν βέβαιος πως η κυρα-Μαρία θα του 'λεγε σε λίγο: «Δεν μπορούμε να περιμένουμε το φίλο σου. Πρέπει να το σφάξουμε μόνοι μας».

Πήγε ως το σταθμό και περίμενε τέσσερα τρένα. Τίποτα...

Άμα ξαναγύρισε, η κυρα-Μαρία τού λέει:

— Δεν μπορούμε να περιμένουμε το φίλο σου. Πρέπει να το σφάξουμε μόνοι μας.

Νευρίασε:

— Καλά, βρε αδερφέ! Πώς κάνεις έτσι;

Ξυπνήσανε και τα παιδιά, βγήκαν έξω και τα περιστέρια. Όλα όμως κρατούσαν μια παράξενη σιωπή. Ακούγανε τις μακρινές καμπάνες.

Ο κυρ Διονυσάκης τράβηξε μακριά απ' τη γυναίκα του γεμάτος σκέψεις.

«Αχ! τι μου 'κανες, Τάκη Μπίμπα! Το 'ξερα γω. Το 'ξερα γω!»

Φυσικά ποτέ, ποτέ δε θα το 'σφαζε μόνος του. Θεός φυλάξοι! Μια φορά είχε κόψει το δάχτυλό του με το μαχαίρι, λίγο αίμα και λιποθύμησε. Και μερικές φορές, καθώς περπατούσε στο μονοπάτι, λοξοδρομούσε απότομα, κοντεύοντας να χάσει την ισορροπία του, επειδή βρέθηκε μπροστά του ένας αμέριμνος μπάμπουρας. «Γιατί τα σφάζουνε τ' αρνάκια;»

Ωστόσο κόντευε μεσημέρι και ο Τάκης Μπίμπας δε φαινότανε. Τότε, λέει στη γυναίκα του:

— Θα πάω σπίτι του να τον βρω.

Άμα μπήκε στο τρένο ξεφυσώντας στενοχωρημένος, κατά σύμπτωση κάθισε πλάι σ' ένα γνωστό του.

— Διονυσάκη, για πού το 'βαλες; Σεκλετισμένο σε βλέπω.

— Ναι, δεν είμαι καθόλου καλά.

— Τι έχεις;

— Έχω ένα αρνάκι. Κάποιος μου υποσχέθηκε να 'ρθει να το σφάξει. Ούτε φάνηκε. Γι' αυτό πάω τώρα να τον βρω.

— Δεν μπορείς να το σφάζεις μόνος σου;

— Εγώ; Πρέπει να ξέρεις ότι εγώ δεν έχω σηκώσει ποτέ μου μαχαίρι σε ζωντανό. Καλώς ή κακώς, δεν μπορώ να το κάνω αυτό.

Ο κουρέας καθότανε αρκετά μακριά απ' το σταθμό. Ο κυρ Διονυσάκης λοξοδρόμησε και περπατούσε. Οι καμπάνες γέμιζαν τον αέρα με πένθιμο ήχο, πότε σιγά, πότε πιο δυνατά, πότε κοντά, πότε μακριά. Τι κρίμα να 'ναι τώρα γεμάτη ανησυχία η θλίψη της Μεγάλης Παρασκευής! Του 'τuche μια δυσκολία στη ζωή κι είναι παραγμένος.

Και το σπίτι όμως του Μπίμπα ήταν άδειο. Τα παντζούρια κλειστά. Ένα σκυλί ήταν δεμένο κοντά στη βρύση και ούρλιαζε όλη την ώρα με παράπονο. Βέβαια, του κυρ Διονυσάκη του κακοφάνηκε πολύ ο μάταιος δρόμος και θύμωσε με τον κουρέα όσο ποτέ.

Κι ένα άλλο ήθελε να ήξερε:

«Όσο καιρό θ' απουσιάζεις στην εκδρομή σου, ελεεινέ άνθρωπε, τι θα τρώει το σκυλί σου;».

Έτσι δύσκολα πέρασε η μέρα της Μεγάλης Παρασκευής. Το βράδυ ήρθε ήσυχος, δίχως ελαφρό αεράκι που να σβήνει τα κεράκια των επιταφίων. Η οικογένεια γύρισε σπίτι. Νηστεύανε. Αύριο τη νύχτα, μετά την Ανάσταση, θα γυρίσουνε σπίτι με άσπρα κεριά και τότε θα φάνε. Η μαγειρίτσα γίνεται με ψιλοκομμένα συκωτάκια κι αυγολέμονο. Ύστερα θα τσουγκρίζανε τ' αυγά. Τα παιδιά τη Λαμπρή θα μπορούν να έρχονται να γυρίζουν από λίγο τη σούβλα. Κι ο ουρανός θα είναι πεντακάθαρος την ημέρα της Λαμπρής, δίχως τα σγουρόμαλλα κοπάδια του. Ο κυρ Διονυσάκης όμως βλέπει τ' αρνάκι να 'ναι ακόμα δεμένο πλάι στην κορομηλιά και να βόσκει αμέριμνο.

«Αχ, σκοτούρα μου!», αναστέναξε. Και σκέφτεται τη νηστεία, που τελειώνει τα μεσάνυχτα του Μεγάλου Σαββάτου.

Το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου όλα σωπαίνουν. Κανείς δε μιλάει. Τα παιδιά ξέρουν ότι κάτι σοβαρό γίνεται, κάτι πολύ σοβαρό θα γίνει σήμερα. Δεν παίζουν. Έχουν καθίσει σταυροπόδι στη χλόη, κάτω απ' την κορομηλιά, κοντά στ' αρνί, και το παρακολουθούν με τα τρομαγμένα μάτια τους. Ο κυρ Διονυσάκης προσπαθεί να βρει μια σοβαρή δουλειά εκεί γύρω, πάει κι έρχεται ολόγυρα στην κορομηλιά.

Η ώρα του μεσημεριού έρχεται σιγά σιγά με στεναγμούς. Η κυρα-Μαρία άσπρισε το πηγάδι, τον κορμό της κληματαριάς, τα πεζούλια. Τότε για μια στιγμή στυλώθηκε στα πόδια της και γυρίζοντας του λέει:

— Ήθελα να 'ξερα τι περιμένεις;

— Ποιος; Εγώ;

— Όχι, εγώ!

— Καλά, ντε!

Ένωθε όλα τα βλέμματα στυλωμένα πάνω του. Αναγκαστικά λοιπόν πήγε ως την κουζίνα και είδε τα οικιακά σκεύη. Είδε τις κατσαρόλες όλες στη θέση τους, να και μια σούβλα όρθια στον τοίχο! Να κι ένα μεγάλο μαχαίρι! «Έχουμε δυο μαχαίρια τέτοια».

Ξανακατέβηκε γρήγορα και βγήκε στο δρόμο. Ένωσε τα μάτια της γυναίκας του να του βαραίνουν την πλάτη και ντράπηκε. Η αλήθεια είναι ότι στο Εσκή Σεχίρ δεν είχε πολεμήσει, δεν έπιασε ούτε μαχαίρι ούτε τουφέκι. Συνόδευε ένα φορτηγό αυτοκίνητο, που τις περισσότερες μέρες έμενε κολλημένο στη λάσπη. Τέλος πάντων, δεν είναι ντροπή να μην ξέρεις να σφάζεις! Αποφάσισε να πάει να παρακαλέσει ένα γείτονα. Αποκεί άρχιζε η πόλη.

Ο πρώτος γείτονας ήταν ακόμα με τις πιτζάμες.

— Καλημέρα, γείτονα, Καλή Ανάσταση.

— Καλημέρα, γείτονα.

— Θα μπορούσες να μου κάνεις μια πολύ μεγάλη χάρη, γείτονα;

— Ευχαρίστως, αν περνά από το χέρι μου.

— Έχω ένα προβατάκι και δεν μπορώ να το σφάξω. Όχι τίποτ' άλλο, είναι θηλυκό και το λυπάμαι, δε βαστώ. Μήπως θα μπορούσες, αγαπητέ μου γείτονα;

— Τι δηλαδή; Να το σφάξω;

— Ναι, αν σου είναι εύκολο.

— Αχ, γείτονά μου, θα το πιστέψεις; Εγώ δεν μπορώ να σκοτώσω ούτε κουνούπι. Πρέπει να σου πω ότι ποτέ στη ζωή μου δεν έχω σηκώσει μαχαίρι σε ζωντανό.

Ο κυρ Διονυσάκης στάθηκε κατάπληχτος. Για λίγη ώρα κοίταζε το γείτονα με γουρλωμένα μάτια, ώσπου τον πήρανε τέτοια γέλια, ώστε κι ο γείτονας άρχισε να γελάει, κι οι δυο γελούσανε σαν να κατακυλούσανε νερά.

— Ωστε κι εσύ λοιπόν δεν μπορείς; είπε ο κυρ Διονυσάκης. Τι μου λες, φίλε μου! Κι όμως, δεν είναι τίποτα ξέρεις! Μια χραπ! κι όλα πάνε στο καλό.

— Το ξέρω, κι όμως δεν μπορώ. Να, όπως κι εσύ...

— Χα χα! Καλό Πάσχα, φίλε μου, ό,τι επιθυμείς.

— Καλό Πάσχα, γείτονά μου, και με συγχωρείς.

Τότε ο κυρ Διονυσάκης γύρισε πίσω και με γρήγορο βήμα ανέβηκε στην κουζίνα. Η γυναίκα του τον έβλεπε, καθώς και τα παιδιά. Απορημένοι. Ύστερα από λίγο το κεφάλι του φάνηκε στο παράθυρο και της φώναξε θυμωμένος:

— Δε μου λες, κυρα-Μαρία, πού διάβολο το 'χεις το μεγάλο μαχαίρι;

— Δεν το βλέπεις; Εκεί...

— Καλά, καλά. Δεν είν' ανάγκη, το βρήκα.

Μια κατσαρόλα ακούστηκε να πέφτει κι αμέσως ύστερα ένα μαχαίρι να τροχίζεται στο μάρμαρο. Όλοι σήκωσαν το κεφάλι τους ν' αφουγκραστούνε.

Αυτό κράτησε ασυνήθιστη ώρα. Ήταν φανερό πως ο άνθρωπος τρόχιζε το μαχαίρι ταραγμένος, το μυαλό του δεν ήταν εδώ.

Επιτέλους ο κυρ Διονυσάκης φάνηκε στην πόρτα. Ήτανε λιγάκι χλωμός. Κρατούσε στ' αριστερό του ένα μεγάλο μαχαίρι.

Στο κατώφλι στάθηκε δυο λεπτά. Σήκωσε το κεφάλι του και κοίταξε μακριά. Ορισμένως σκεφτότανε τον Αττίλα. Έχει διαβάσει γι' αυτόν. Αμέσως κατεβαίνει βλοσυρός τις σκάλες και, περνώντας δίπλα απ' τη γυναίκα του, προστάζει αυστηρά:

— Πάρε μέσα τα παιδιά.

Η κυρα-Μαρία, τρομαγμένη, έκανε γρήγορα ό,τι της είπε. Το ένα παιδάκι όμως είχε καταλάβει εδώ και τρεις μέρες:

— Τι θα κάνει, μαμά;

— Σιωπή... Σιωπή!

Απ' το παράθυρο της τραπεζαρίας βγήκε ένα παιδικό κλάμα. Αμέσως ο κυρ Διονυσάκης νιώθει τα γόνατά του να λυγίζουν. Βάζει δύναμη να προχωρήσει κατά την κορομηλιά. Δε θέλει να 'χει τίποτα στο μυαλό του εξόν από τ' αρνάκι στη σουβλα, κι όμως τ' αυτιά του γεμίζουν απ' τις φωνές της liaκάδας: τα περισσότερα γουργουρίζουν στον ήλιο. Βλέπει τα πουλιά. Βλέπει τις κότες. Βλέπει το σκύλο ξαπλωμένο, ευτυχισμένο. Να κι η γάτα, που τρίβεται κατευχαριστημένη στα κάγκελα. Κι όσο για τ' αρνάκι, εκεί κοντά στο πηγάδι, καθώς βόσκει αμέριμνο, του φαίνεται εξαιρετικά απασχολημένο.

Τι ωραία που είναι η ζωή!

Έκανε μεταβολή και μπήκε αποφασιστικά στο σπίτι. Η κυρα-Μαρία και τα παιδιά, τρομαγμένα στην ποδιά της, τον περίμεναν και τον κοιτάζανε κατάματα, σαν να μπήκε μέσα ένας φονιάς.

— Άκου δω, γυναίκα, της λέει. Κάτι θα βρεθεί να φάμε κι εμείς. Πάντως, πρέπει να σου πω ένα πράμα: εγώ ποτέ στη ζωή μου δε σήκωσα μαχαίρι σε ζωντανό! Αυτός είμαι, αν σ' αρέσω!

Κι εκεί που ήτανε αποφασιστικά στυλωμένος σαν δέντρο, τα δυο μικρά ορμάνε πάνω του με χαρούμενες φωνές. Αυτός ένοιωθε να ξελαφρώνει.

Η κυρα-Μαρία χόθηκε ολόκληρη μες στο κελάρι κι εκεί την πήρανε τα γέλια.

Π. Καλιότσος, (Η μύγα / Πατάκης)

(Η πασχαλινή ζωγραφιά είναι από [εδώ](#))